

به نام خداوند جان آفرین / حکیم سخن در زبان آفرین

کتاب الکترونیکی

استرالیا را بیشتر بشناسیم

تهیه و تدوین: مرتضی حکیمی کیا - تکنسین کامپیوتر - مهندس نرم افزار

Email: Morteza_Hakimi@yahoo.com

استرالیا

px-Australia_(orthographic_projection).svg.png541

موقعیت قرار گیری استرالیا بر روی کره زمین

قلمرو همسود¹ (مشترک المنافع) استرالیا (Commonwealth of Australia) کشوری است در نیمکره جنوبی. این کشور با 7,686,850 کیلومتر مربع وسعت، ششمین کشور وسیع دنیا می‌باشد و 6,4 برابر، بزرگ‌تر از ایران است. استرالیا یکی از قلمروهای همسود است و در سال 1901 از بریتانیای کبیر استقلال یافته است. پایتخت استرالیا شهر کانبرا است، شهری که در آن مجلس کشور و خانه فرماندار کل قرار دارد. او

¹. قلمروهای همسود یا مشترک‌المنافع Commonwealth Realm به هر یک از شانزده کشور و منطقه مستقل مختلف در دنیا گفته می‌شود که در آنها ملکه الیزابت دوم به‌طور رسمی به عنوان ریاست دولت شناخته می‌شود. در این کشورها «فرماندار کل» نقش تشریفاتی نمایندگی دربار بریتانیا را بر عهده دارد، ولی در عمل نخست‌وزیر منتخب در کنار دولت و مجلس اداره امور را در دست دارند. قلمروهای همسود زیرمجموعه⁴ اتحادیه کشورهای همسود است.

لیست 16 کشور همسود

آنتیگوا و باربودا - استرالیا - کانادا - باربادوس - باهاما - بلیز - پاپوا گینه نو پادشاهی متحد بریتانیا - تووالو - جامائیکا - جزایر سلیمان - زلاند نو - سنت کیتس و نویس - سنت وینسنت و گرنادین - سنت لوسیا - گرانادا

به صورت تشریفاتی و به نمایندگی ملکه الیزابت دوم² ریاست دولت را در استرالیا به عهده دارد. در عمل نخست وزیر منتخب در کنار دولت و مجلس اداره کشور را در دست دارند. استرالیا از نظر مساحت دومین کشور پهناور عضو مجموعه‌ی اتحادیه کشورهای همسود است.

سیدنی و ملبورن دو شهر بزرگ استرالیا هستند. این کشور دارای مرز خاکی با کشور دیگری نیست و دور آن را از شرق، اقیانوس آرام، از جنوب اقیانوس منجمد جنوبی، از غرب اقیانوس هند و از شمال چندین دریا و خلیج در بر گرفته است. استرالیا همچنین سرزمین اصلی قاره اقیانوسیه به حساب می‌آید که کوچک‌ترین قاره دنیاست.

تصویری از
الیزابت دوم یا الیزابت الکساندرا مری ویندسور

² - الیزابت دوم یا الیزابت الکساندرا مری ویندسور (به انگلیسی: Elizabeth Alexandra Mary Windsor) (زاده 21 آوریل 1926) رئیس دولت کشور پادشاهی متحد و پانزده کشور مستقل است که روی هم با عنوان قلمروهای همسود شناخته می‌شوند. پس از مرگ پدرش شاه جورج ششم در 6 فوریه 1952، الیزابت دوم به مقام ریاست دولت در پادشاهی متحد، کانادا، استرالیا، نیوزلند، سیلان، پاکستان و آفریقای جنوبی رسید. امروز بیش از 128 میلیون نفر در کشورهایی زندگی می‌کنند که او صدر حکومت آنان است. او در ضمن مقام‌های صدر همسود، فرماندار عالی کلیسای انگلستان، لرد مان و دوک لانکستر را نیز به عهده دارد. او در حال حاضر پس از شاه بامیبول در تایلند طولانی‌ترین دوره صدارت حکومت در جهان را به عهده دارد. در طول پنج دهه حکومت او شاهد ده نخست وزیر در پادشاهی متحد و چندین نخست وزیر در سایر نواحی اتحادیه کشورهای همسود بوده است.

نشان ملی استرالیا

نشان ملی استرالیا (Coat of Arms of Australia) نماد رسمی کشور استرالیا است. اولین نشان ملی توسط ادوارد چهارم بریتانیا و در 7 مه 1908 ایجاد شد و نسخه کنونی آن توسط جرج پنجم بریتانیا و در 19 سپتامبر 1912 استفاده شد.

http://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/f/f4/Australia_coa.png

طراحی نشان ملی

نشان ملی استرالیا از شش بخش که هر کدام نمایانگر یکی از ایالت‌های استرالیاست و کانگورو و شترمرغ استرالیایی تشکیل شده است
بخش‌های نشان ملی که نشان کدام ایالت‌اند:

نیوساوت ولز	ویکتوریا	کوئینزلند	استرالیای جنوبی	استرالیای غربی	تاسمانی
صلیب سنت جورج و شیر و ستاره	تاج شاهنشاهی و صلیب جنوبی	یک مالتی آبی و تاج	لوله دراز استرالیایی	یک قوی سیاه	یک شیر قرمز

پرچم های استرالیا

پرچم استرالیا در سال 1901 هم‌زمان با استقلال این کشور از بریتانیا طراحی و تصویب شد. بطور رسمی مشخصات پرچم کنونی استرالیا در سال 1954 به تصویب مقامهای استرالیایی و نیز ملکه الیزابت رسید. پرچم استرالیا آبی رنگ است و از سه سمبل یا نشانه مختلف تشکیل یافته‌است:

http://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/b/b9/Flag_of_Australia.svg

نشان واحد (Union Flag) که همان پرچم پادشاهی متحده بریتانیا و ایرلند شمالی است. این نشان به معنای وابستگی استرالیا به ساختار سلطنتی پادشاهی متحده است.

ستاره همسود (Commonwealth Star) که نشانه کشور استرالیا به عنوان یکی از کشورهای همسود است.

پنج ستاره صورت فلکی چلیپا (Southern Cross) که نشانه‌های ایالت‌ها و قلمروهای فعلی و آینده استرالیا هستند (تعداد ایالت و قلمروهای فعلی استرالیا هشت است).

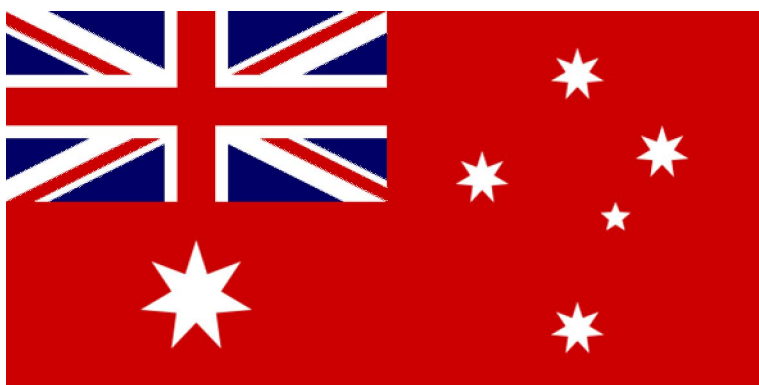
علاوه بر پرچم اصلی، چندین پرچم دیگر نیز در استرالیا به کار می‌روند:

پرچم بومیان استرالیا Australian Aboriginal Flag

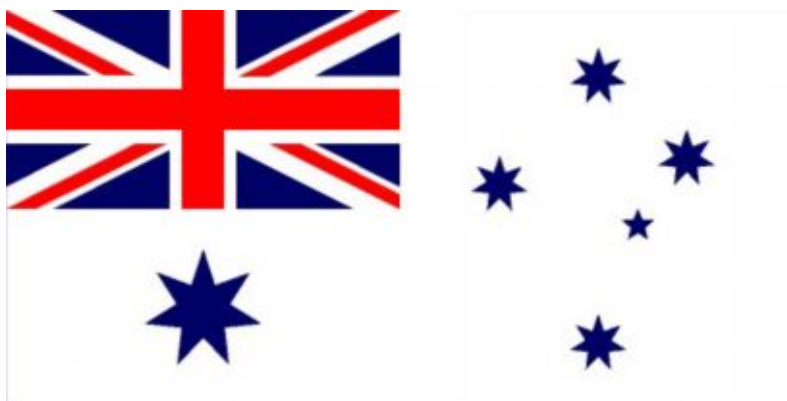
<http://www.flagsaustralia.com.au/images/Aboriginal-%281x2%29-300.jpg>

پرچم سرخ استرالیا که نشانه‌ی ملی استرالیاست The Australian Red Ensign

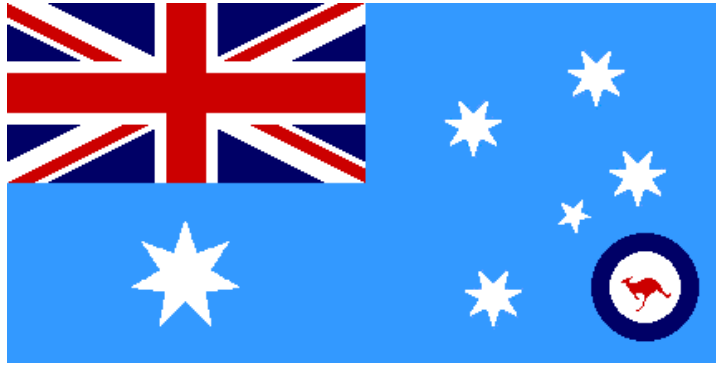
<http://www.flagsaustralia.com.au/images/Australia1909-%28red%29%20300.jpg>

پرچم نیروی دریایی استرالیا Royal Australian Navy

<http://www.flagsaustralia.com.au/images/Australian-White-Ensign-300.jpg>

پرچم نیروی هوایی سلطنتی استرالیا Royal Australian Air Force

<http://www.flagsaustralia.com.au/images/RAAF-1982-300.jpg>

پرچم نیروی دفاعی استرالیا The Australian Defence Force Ensign

<http://www.flagsaustralia.com.au/images/Aust-Defence-Force-300.jpg>

پرچم بومیان جزایر تنگه تورز Torres Strait Islanders

<http://www.flagsaustralia.com.au/images/Aust-Defence-Force-300.jpg>

پرچم پلیس فدرال استرالیا The Australian Federal Police

<http://www.flagsaustralia.com.au/images/Aust-Federal-Police.jpg>

پرچم بومیان جزایر دریای جنوب Australian South Sea Islanders

<http://www.flagsaustralia.com.au/images/ASSI%201x2%20300.jpg>

تاریخ استرالیا

تاریخ استرالیا قبل از قرن بیستم

ساکنین اولیه استرالیا را مردم بومی استرالیا می نامند که از قدیمی ترین پیشینه تاریخی بشر نیز به حساب می آیند. این تاریخ برمی گردد به آخرین عصر یخبندان. گرچه در مورد صحت این قضیه هیچ مدرک محکمی در دسترس نیست، اما گفته می شود نخستین بشری که پا به عرصه وجود نهاد، از طریق اندونزی کنونی و از طریق دریا به استرالیا رفت (700000 سال پیش).

بر اساس شواهد به جای مانده، حدود چهل و دو هزار سال قبل گروهی از مردمان شکارچی جنوب آسیا، برای یافتن غذا و شکار حیوانات، اندک اندک شروع به مهاجرت به سرزمین های جنوبی تر نمودند و از راه جزیره ها و کانال هایی که آسیا را به شمال استرالیا وارد می کند به شمال کوئینزلند وارد شدند و سپس با پراکنده شدن در سراسر استرالیا، قبایل مختلف بومیان استرالیا را پای نهادند. این مردمان، ده ها هزار سال بدون ارتباط با سایر مناطق دنیا در این سرزمین زیسته اند.

نخستین بار هلندی ها در سال 1606 میلادی شبه جزیره کیپ یورک (Cape York Peninsula) در شمال کوئینزلند را اکتشاف کردند و در دهه های بعد، بیشتر مناطق شمالی و غربی استرالیا را مشاهده و ثبت نمودند. آبل تاسمان هلندی نام این سرزمین را هلند نو گذاشت. هلندی ها خود علاقه چندانی به سکونت در هلندنو نشان ندادند و این سرزمین تا چندین دهه بعد دست نخورده باقی ماند.

در قرن 16 بود که اروپایی ها به سیاحت در استرالیا پرداختند. ناور پرتغالی به همراه جهانگردان هلندی و راهزن انگلیسی William Dampier به استرالیا وارد شدند. در سال 1770 کاپیتان جیمز کوک، ناحیه شرقی استرالیا را کشف کرد و در Botany Bay متوقف شد و بلافاصله قاره را از آن انگلیس دانست و نام New South Wales را بر آن نهاد.

در سال 1770 م. کاپیتان جیمز کوک دریانورد بریتانیایی، نواحی اطراف سیدنی در شرق استرالیا را اکتشاف و ثبت کرد. کاپیتان آرتور فیلیپ در 18 جولای 1788 با یازده کشتی و 1350 مسافر به حدود سیدنی رسید و ضمن اعلام این منطقه با نام نیو ساوت ولز به عنوان یکی از مستعمره های بریتانیا، خود به فرمانداری آن برگزیده شد. بریتانیایی ها در دید اول به استرالیا به عنوان سرزمینی دوردست و خشک برای تبعید محکومین و

زندانیان نگاه می‌کردند. به همین دلیل بیشتر مسافران اولیه، به اجبار به منطقه ولز جنوبی جدید آمدند. اما ساکنان دیگر ایالتها اغلب به اختیار خود به سرزمین جدید مهاجرت کردند.

در سال 1779، جوزف بنک، پیشنهاد احداث زندان را در استرالیا داد. جمعیت در انگلیس به خصوص در زندان‌های آن خیلی زیاد بود. در سال 1787، 11 کشتی انگلیسی شامل 750 نفر زندانی مرد و زن از انگلستان خارج شدند. در 26 ژانویه 1788 به استرالیا رسیدند و در Botany Bay مستقر شدند. اما به زودی به سمت شمال و خلیج سیدنی حرکت کردند. در آنجا زمین و آب بیشتری در اختیار داشتند. برای تازه واردان زندگی در NSW سخت بود. و تا سال‌ها قحطی و گرسنگی تازه واردان را آزار می‌داد. برای مقابله با بلایای طبیعی و چیرگی بر طبیعت وحشی، راهکارهایی صورت می‌گرفت که بعدها نخستین مبنای افسانه‌های قدیمی مردم استرالیا گشت. در دهه‌های بعدی بود که از دیگر نقاط دنیا مهاجرانی به سوی استرالیا آمدند. در سال‌های 1850، جمعیت‌هایی جهت کشف طلا به استرالیا آمدند و در واقع ورود آنها بود که باعث شد استرالیا از حالت مستعمرگی خارج شود. تازه واردان اروپایی و غیره، قبیله‌های بومیان را به عقب می‌رانند و در محل زندگی آنها زمین‌های کشاورزی و معادن راه اندازی می‌کردند.

در اواخر قرن نوزدهم اولین مجله در استرالیا انتشار یافت. صفحات آن را موضوعات طنز، مسائل روزمره و عاطفی خانوادگی، افسانه‌های محلی با قهرمانانی مانند: Henry Lawson و Banjo Paterson.

تاریخ استرالیا قرن بیستم

در سال 1900 میلادی، ملکه ویکتوریا طی قانونی به استرالیا استقلال سیاسی اعطا کرد. استقلال کشور استرالیا بطور رسمی در روز اول ژانویه 1901 اعلام شد و از این به بعد استرالیا به عنوان یک قلمرو همسود یا سرزمینی با حکومت مستقل اما در زمره کشورهای تحت حمایت بریتانیا در آمد. استرالیایی‌ها از این روز به عنوان روز ملی خود یاد می‌کنند. از سال 1901 تا سال 1927 که کانبرا ساخته شد، فدراسیون استرالیا، ملبورن را پایتخت موقت کشور قلمداد می‌کرد.

در 1 ژانویه 1901، استرالیا به صورت ملتی یک پارچه و مستقل در آمد. این تاریخ روز فدراسیون نامیده می‌شود و سالانه در استرالیا جشن گرفته می‌شود. در جنگ جهانی اول و جنگ Boer، سربازان استرالیایی در کنار انگلیسی‌ها جنگیدند. در همین سال‌ها بود که قیمت گندم و پنبه - پایه‌های اصلی اقتصاد کشور - به

شدت کاهش یافت و این برای جامعه نوپای استرالیا ضربه سنگینی بود. در سال 1931 یک سوم کارکنان بیکار بودند و فقر و تنگدستی سراسر جامعه را فرا گرفته بود. با این حال از سال های 1933 به بعد اقتصاد استرالیا رو به بهبود گذاشت. در جنگ جهانی دوم نیز سربازان استرالیایی پا به پای انگلیس در بریتانیا جنگیدند اما به هر حال این ایالت متحده آمریکا بود که استرالیا را در حمله هوایی ژاپن یاری داد و موجب شکست ژاپن شد. بعد از جنگ جهانی دوم، سیل عظیم مهاجران اروپایی به سمت استرالیا روانه شد. ورود مهاجران روح تازه ایی به کشور بخشید و زندگی دوباره از نو سر گرفت. دوران بعد از جنگ، دوران رونق استرالیا بود و مواد خام به میزان زیاد مورد نیاز بود. استرالیا در جنگ Korean و نیز جنگ ویتنام در سال 1965، همراه کشور آمریکا جنگید. در سال 1964 خدمت سربازی در استرالیا اجباری شد. و همین خود فاکتور مهمی در افزایش قدرت حزب کارگر استرالیا به رهبری Gough Whitlam شد. این حزب سربازان استرالیایی را از ویتنام به استرالیا بازگرداند، خدمات ملی و شهریه های تحصیلی را از میان برداشت، یک سیستم خدمات بهداشتی_درمانی رایگان راه اندازی کرد و از حقوق زمین داران بومی حمایت کرد.

در آن زمان هیئت دولت در دست سناتورهای بی کفایت و خشن بود. در 11 نوامبر 1975، نماینده دولت انگلیس در استرالیا اقدام بی سابقه ایی انجام داد. او دولت را رها کرد و دولتی را به جای خود گذاشت که نقطه مخالف حزب آزادیخواه، به رهبری Malcolm Fraser بود. در انتخاباتی که بعد برگزار شد، یک حزب آزادیخواه و ملی برنده شد. حزب کارگری در سال 1983 باز گشت. قبل از آن یک حزب تجاری به رهبری Bob Hawke به پیروزی دست یافته بود.

این کشور در جنگ جهانی اول به عنوان حامی بریتانیا جنگید و «ارتش مشترک استرالیا و نیوزلند» یا به اختصار آنزاک در نبرد گالیپولی در ترکیه امروزی شرکت کرد. در مجموع بیش از شصت هزار استرالیایی در خلال جنگ جهانی اول کشته شدند. در جنگ جهانی دوم مناطقی از شمال و شرق این کشور توسط ژاپنی ها بمباران شد و نیروهای آمریکایی در این کشور پیاده شدند. اما استرالیا از صدمات این جنگ به کنار ماند.

تاریخ معاصر استرالیا

پس از یک دوره طولانی رکود اقتصادی و بیکاری فراوان در اوائل 1990، مردم ایمان خود را به حزب کارگر از دست داده بودند. در اوائل 1996 رهبر این حزب Paul Keating در مقابل ائتلاف محافظه کاری که رهبر آن

نخست وزیر کنونی است (John Howard) شکست خورد. استرالیا توسط دو سیستم پارلمانی که اساس آن از پارلمان غرب گرفته شده، اداره می شود. سه رده دولتی وجود دارد: فدرال، ایالتی، محلی. پارلمان فدرال متشکل از سناتور و نماینده هاست. نمایندگان که در این پارلمان هستند هیئت دولت را تشکیل می دهند.

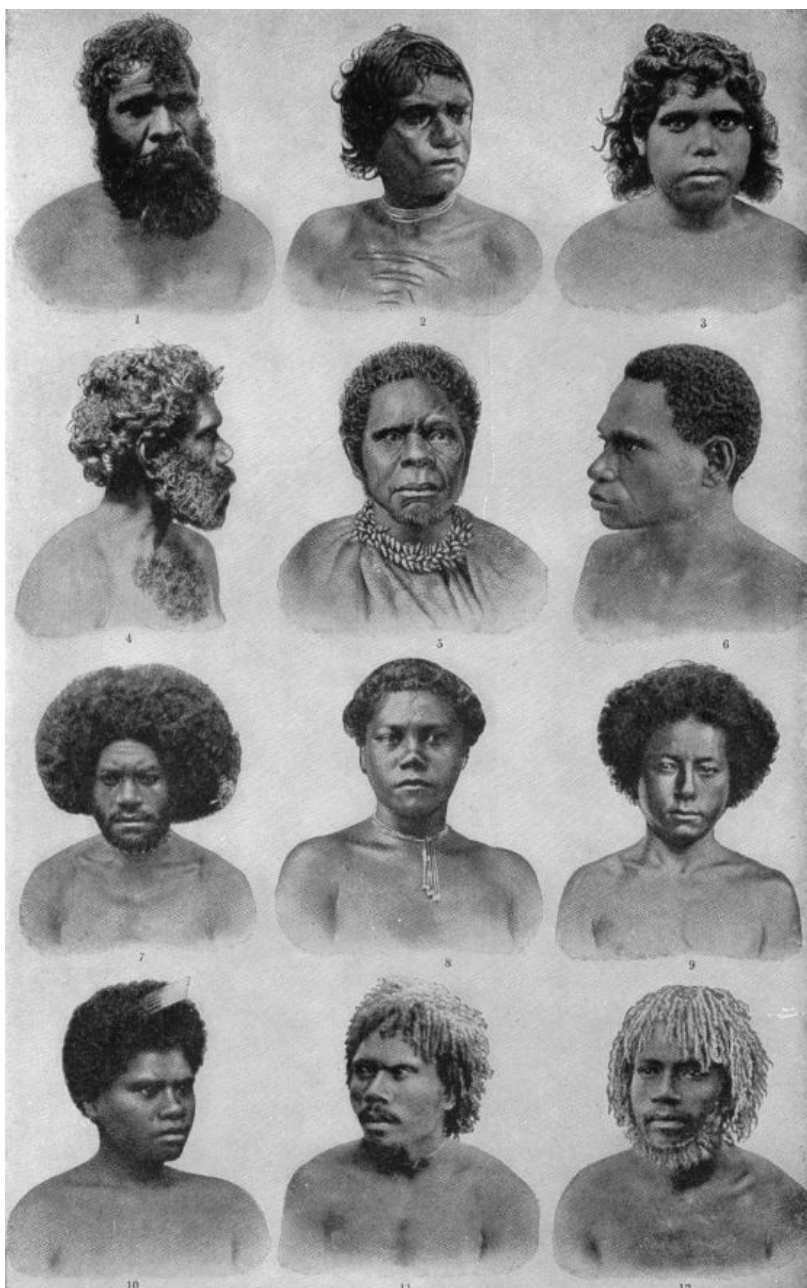
در اواخر 1990 بود که ایده جمهوریخواهی، به جای نمایندگان ملکه و ویکتوریا در استرالیا رواج یافت. تعداد زیادی از مردم به خصوص استرالیایی های جوان در یافته بودند که قانون اساسی بریتانیا بیشتر از این قابل تحمل نیست و خواهان دولت جمهوری شدند. به هر حال فراندوم 1999 باعث شد که تغییر خاصی صورت نگیرد.

طی قانونی در سال 1986 استرالیا به طور رسمی دخالت پادشاهی متحده را در امور سیاسی و نظامی این کشور خاتمه داد، استرالیایی ها در 6 نوامبر 1999 با رأی اکثریت (82% آرا) رأی به تحت قیمومیت ملکه بودن دادند و همچنان ملکه انگلیس برایشان «فرماندار کل» تعیین کند.

در نیمه دوم قرن اخیر، استرالیا شاهد پیشرفت های فرهنگی بسیاری بود. به خصوص در زمینه های هنری، ادبیات، سینما و ... هنر این دوره با آنچه در قبل می دیدیم تفاوت داشت، به عنوان مثال در آن دوره مجسمه ها و شمایل جنگی که حاکی از نبرد بودند، کم طرفدار شده بود و هنر به گونه دیگری ارائه می شد. مهاجران نیز در تعدیل آثار هنری نقش داشتند، آنها به همراه خود فرهنگ جدید را می آوردند و همین باعث می شد که افسانه ها و هنر آنها با مردم بومی استرالیا ادغام شود و ظاهر دیگری به خود بگیرد.

تاریخ بومیان استرالیا

بومیان استرالیا به ساکنان اولیه قاره استرالیا گفته می شود که از دهها هزار سال پیش از ورود اروپائیان به این سرزمین در آنجا زندگی می کرده اند. بومیان استرالیا در استرالیا و به زبان انگلیسی Aboriginal (با تلفظ آب اُریجینال) نامیده می شوند که به اختصار Aborigines (آب اُریجینی) نیز گفته می شود. امروزه در نوشته های رسمی از Indigenous Australian به جای آن استفاده می شود.

چهره‌هایی از بومیان استرالیا

با ورود سپیدپوستان و دیگر مردمان به سرزمین استرالیا، ساختار زندگی بومیان که طی هزاران سال دست نخورده باقی مانده بود به شدت دچار دگرگونی شد. امروزه، بومیان همراه با دیگر گروه‌های قومی و نژادی، در مناطق مختلف استرالیا زندگی می‌کنند و تا حدودی سنت‌ها و روش زندگی خود را حفظ کرده‌اند.

آزمایش‌های رادیو کربن، قدیمی‌ترین زمان سکونت در قاره استرالیا را حدود چهل تا پنجاه هزار سال قبل نشان می‌دهد. هرچند پژوهش‌های ژنتیکی ارتباط مستقیمی بین بومیان استرالیا و هیچکدام از نژادهای جنوب آسیا

نشان نمی‌دهد اما پژوهشگران به اتفاق بر این باورند که بومیان امروزی ساکنان قاره آسیا بوده‌اند که کم‌کم از نواحی جنوبی آسیا به شمال استرالیا وارد شده و طی هزاران سال در قالب قوم‌ها و گروه‌های مختلف در این سرزمین وسیع پخش شده‌اند. گروهی از دانشمندان بومیان استرالیا را هم نژاد مردم هند می‌دانند اما ممکن است آنان از مناطق دیگری مانند جنوب شرق آسیا و یا حتی روسیه به استرالیا کوچ کرده باشند. به نظر می‌رسد عامل اصلی مهاجرت به استرالیا شکار و یافتن غذا بوده‌است. بومیان استرالیا به گروهی از انسان‌ها تعلق دارند که می‌توان آنها را شکارچی-گردآورنده (Hunter-gatherer) نامید. این شیوه زندگی قبل از فراگیری کشاورزی توسط انسان‌ها رواج داشته و به این معناست که گروهی از انسان‌ها، تمام مواد غذایی مورد نیاز خود را از راه شکار حیوانات و یا جمع‌آوری میوه‌ها و گیاهان تامین نمایند. بیشتر بومیان استرالیا تا ورود اروپائیان به این سرزمین به همین شکل می‌زیسته‌اند و معمولاً مهاجرت‌های کوتاهی در منطقه خود برای یافتن غذا انجام می‌داده‌اند.

خانواده ای از بومیان تاسمانی

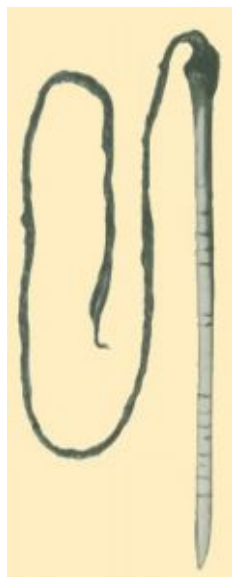
در سال 1770 کاپیتان جیمز کوک نیروهای خود را در منطقه نیو ساوت ولز پیاده کرد و هشت سال بعد این منطقه رسماً مستعمره بریتانیا شد. این مساله باعث تنش و تأثیرات زیادی بر بومیان منطقه شد چرا که با ورود اینان، گونه‌های زیستی جدید نیز به قاره دست نخورده استرالیا وارد شد و بیماری‌های واگیردار گوناگونی چون وبا و طاعون نیز به جوامع بومی منتقل شد. از سوی دیگر سپیدبوستان برای شهرسازی و کشاورزی نیاز به زمین داشتند و به همین جهت بومیان را از زمین‌هایی که به آن عادت داشتند دور ساختند و در این راه به زور نیز متوسل شدند. اما بومیان بسیاری نیز به تازه واردان علاقه مند شدند و در جوامع جدید به کار و زندگی

مشغول شدند. ادعا می‌شود که بر اثر کمبود آب و زمین و نیز شیوع بیماریهای واگیردار و نیز خشونت مستقیم سپیدپوستان، بیشتر بومیان در این فاصله کشته شده باشند و از جمعیت آنان بسیار کاسته شده باشد.

http://www.janesoecania.com/oceaniamyths_australia/Image2.jpg

http://www.janesoecania.com/oceaniamyths_australia/Image2.jpg

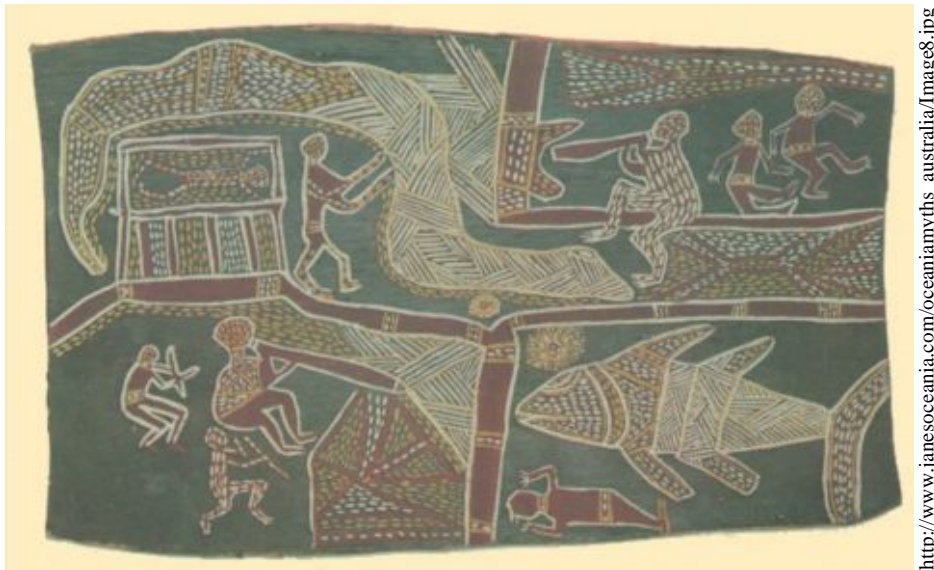

http://www.janesoecania.com/oceaniamyths_australia/Image2.jpg

http://www.janesoecania.com/oceaniamyths_australia/Image6.jpg

http://www.janesoecania.com/oceaniamyths_australia/Image8.jpg

http://www.janesoceania.com/oceaniamyths_australia/Image8.jpg

نمونه‌ای از آثار هنری بومیان استرالیا

نسل ربوده شده

طی مدت حدود یکصد سال از دهه هفتاد قرن نوزدهم تا دهه هفتاد قرن بیستم، سفیدپوستان استرالیا تعداد زیادی از کودکان بومی استرالیا را به دلایل مختلف از خانواده‌هایشان جدا کردند و در نوانخانه‌ها و یا تحت سرپرستی خانواده‌های سفیدپوست تربیت کردند. این گروه‌ها امروزه به نسل‌های ربوده شده شهرت یافته‌اند. در فوریه 2008 میلادی، کوین راد نخست وزیر استرالیا، در یک مراسم رسمی در پارلمان این کشور، از بومیان استرالیا به خاطر ستمی که به این ترتیب از سوی سفیدپوستان بر آنان روا شده، عذرخواهی کرد.

گروه‌ها و قبیله‌های بومیان استرالیا

بومیان استرالیا شامل دو گروه عمده هستند: یکی بومیان جزایر تنگه تورس و دیگری بومیان ساکن استرالیا که به اَبَرِجینال مشهورند. چند صد قبیله پراکنده از بومیان استرالیا به ثبت رسیده که بزرگ‌ترین آنها قبایل زیر هستند:

* پیچان چاچارا (به انگلیسی: Pitjantjatjara) که در مرکز استرالیا و در نزدیکی کوه اورولو زندگی می‌کنند.

* آرنته (به انگلیسی: Arrernte) در چشمه‌های آلیس.

* لوریچا Luritja

* وارپیری Warlpiri

جمعیت بومیان استرالیا

جمعیت بومیان استرالیا با احتساب بومیان جزیره‌های تنگه تورس در حدود نیم میلیون نفر است که دو و نیم درصد جمعیت استرالیا را شامل می‌شود. برخی معتقدند پیش از استعمار استرالیا توسط بریتانیا در قرن هجدهم جمعیت بومیان این سرزمین سیصد هزار تا یک میلیون نفر بوده‌است. طی دو قرن گذشته از تعداد بومیان به شدت کاسته شده که علت اصلی آن بیماری‌های گوناگون و رانده شدن از زمین‌های خود و نیز کمبود آب و غذا بوده‌است. جمعیت بومیان استرالیا در سرشماری سال 2001 برابر 458520 نفر برآورد شده‌است که نسبت به سالهای قبل رشد زیادی را نشان می‌دهد. جمعیت اینان در سال 1976 حدود 115 هزار نفر بوده‌است. ایالت‌های نیو ساوت ولز و کوئینزلند بیشترین تعداد بومیان را دارند و بیش از نیمی از بومیان استرالیا تنها در این دو ایالت زندگی می‌کنند.

زبان بومیان استرالیا

اگر چه امروزه زبان انگلیسی زبان رسمی استرالیاست اما بومیان خود دارای زبانهای مختلفی هستند که ارتباطی با انگلیسی ندارد. این زبانها با زبانهای مناطق دیگر دنیا همخانواده نیستند. قبایل مختلف بومیان زبانهای مختلفی دارند که مهم‌ترین آنها زبانهای "پیچان چاچارا"، "تیوی" و "وارپیری" هستند.

مذهب بومیان استرالیا

بومیان استرالیا فاقد مذهب ساختار یافته بوده‌اند اما اعتقادات مذهبی و بینشی آنها به خاک و زمین اهمیت زیادی می‌داده‌است به گونه‌ای که برخی سرزمین‌ها دارای قداست خاصی بوده‌اند. بومیان به عصر رویاها معتقد بوده‌اند و برای رویاها ارزش خاصی قائل می‌شده‌اند. امروزه بیش از هفتاد درصد بومیان این کشور خود را مسیحی می‌نامند و شانزده درصد نیز دین خاصی ندارند [4]. مذاهب دیگر مانند بودایی نیز پیروان اندکی بین بومیان دارند.

http://www.theancientweb.com/images/explore/Australia_Aboriginal_Warrior.jpg

تصویری از یک بومی استرالیایی با پوشش بومی

فرهنگ و هنر بومیان استرالیا

نقاشی، موسیقی و رقص هنرهای بسیار قدیمی بومیان استرالیا هستند. نقاشی پوست درختی گونه‌ای نقاشی سنتی معروف به نقاشی نقطه‌ای است که بر روی پوسته درختان محلی انجام می‌شود. نقاشی بر روی بدن و نیز صخره‌ها نیز رواج فراوان دارد. موسیقی بومی نیز با گیاهانی نی مانند انجام می‌گیرد. رقص بومیان استرالیا، بخشی از آئین‌های اجتماعی آنان بوده که امروزه به غیر بومیان نیز آموزش داده می‌شود.

مشکلات و انتقادات مربوط به بومیان

ورود سپیدپوستان به استرالیا نظم اجتماعی و فرهنگی چندین هزارساله بومیان این سرزمین را به هم ریخت. بومیان که به زندگی در طبیعت و یافتن غذا و شکار عادت دارند هنوز نتوانسته‌اند خود را با جامعه مدرن استرالیا کاملاً منطبق نمایند. مصرف سیگار و الکل که با ورود مهاجران، به استرالیا وارد شدند امروزه از مشکلات عمده بومیان به حساب می‌آیند. از سوی دیگر، تا چند دهه گذشته، سیاست حکومت استرالیا بر اولویت نژاد سفید بوده‌است و بومیان مورد تبعیض قرار می‌گرفته‌اند. اگرچه امروزه چنین قوانینی دیده نمی‌شود اما هنوز هم بومیان نتوانسته‌اند کاملاً همپای سایر اقلیت‌ها، در جامعه چند فرهنگی استرالیا ادغام شوند. در شهرهای بزرگ، دسته‌هایی از بومیان بی خانمان در زیر پل‌ها و حاشیه شهرها زندگی می‌کنند. تنها چهار درصد اینان تحصیلات دانشگاهی دارند و میزان احتمال زندانی شدن در بومیان یازده برابر بیش از دیگر استرالیایی‌هاست. با تلاش و اصرار بومیان، دولت استرالیا نام بخش‌هایی از این کشور را که برگرفته از نام‌های اروپایی بوده‌اند به نام بومی آنها برگردانده‌است همانند کوه اورولو که اروپائیان آن را آپرس نامیده بودند.

تصویری از یک بومی استرالیایی در حال نواختن یک ساز محلی در مراسم جشن

تصویری از یک پیر مرد بومی استرالیایی

تصویری از یک بومی استرالیایی در حال پرتاب بومرنگ

جغرافیای استرالیا

استرالیا یا اقیانوسیه با 6/7 میلیون کیلومتر مربع مساحت، کوچک‌ترین قاره جهان به حساب می‌آید. استرالیا سرزمینی و تقریباً هموار است. ناحیه غربی آن را فلات غربی استرالیا و شرق آن را رشته کوههای جداکننده تشکیل می‌دهد و بین این دو، سرزمین پست و همواری قرار گرفته که بیشتر آن خشک و خالی از سکنه است. بلندترین نقطه استرالیا قله‌ای در کوهستان برفی است که 2228 متر ارتفاع دارد و پست‌ترین نقطه آن 15- متر است که در دریاچه ایر قرار دارد. بلندترین رودخانه استرالیا رود دارلینگ است که بیش از دو هزار و هفتصد ک. م. طول دارد. این رود با پیوستن به رود مورای که دومین رود بزرگ استرالیاست در نهایت در جنوب ویکتوریا به اقیانوس منجمد جنوبی می‌ریزد.

استرالیا که همچون جزیره‌ای بزرگ در اقیانوس آرام واقع شده، از نظر زمین‌شناسی کهنترین خشکی جهان به شمار می‌آید. استرالیا اقیانوس آرام جنوبی را از اقیانوس هند جدا می‌کند. درازای سرزمین اصلی از شمال تا جنوب 3134 کیلومتر و پهنای آن از شرق به غرب 3782 کیلومتر است. استرالیا 25760 کیلومتر مرز دارد که تماماً مرز آبی است.

کشور استرالیا با داشتن 755 گونه متنوع‌ترین کشور در دنیا از لحاظ زیست‌بوم است.

تصویری از یک کوآلا حیوان بومی استرالیا

مردم‌شناسی استرالیا

جمعیت استرالیا به سرشماری ژوئیه 2008-2007310 نفر بوده‌است. و با تراکم نسبی 6,2 نفر در هر کیلومتر مربع، یکی از پایین‌ترین ارقام میزان تراکم در جهان را دارا می‌باشد. کرانه جنوب شرق این کشور تراکم جمعیتی بیشتری نسبت به سایر نقاط دارد. یک سوم جمعیت کشور در ایالت نیو ساوت ولز و یک چهارم دیگر در ایالت ویکتوریا به سر می‌برند. میانگین نرخ رشد جمعیت در سال 221,1 است و تقریباً در هر دو دقیقه یک نوزاد جدید در این کشور متولد می‌شود.

بومیان استرالیا حدود نیم میلیون نفر تخمین زده شده‌اند که دو و نیم درصد جمعیت کل کشور را تشکیل می‌دهند.

ادیان و مذاهب رایج در استرالیا

تا پیش از ورود اروپاییان به استرالیا، مردمان بومی این سرزمین از آیین دیرینه و بدوی خود پیروی می‌کردند، ولی امروزه برخی از این بومیان به مسیحیت گرویده‌اند. مسیحیت را اروپاییان به استرالیا آوردند و با آغاز مهاجرت به این سرزمین فرقه‌های گوناگون مسیحیت، در آنجا به فعالیت پرداختند. در سده بیستم، با مهاجرت شمار اندکی از آسیایی‌ها از چین، آسیای جنوب شرقی، هند و خاور میانه، آیین‌ها و ادیان بودایی، اسلام، یهودی و بهائی به آن راه یافتند. در استرالیا دین از حکومت جدا بوده و طبق قانون، دین و مذهب آزاد بوده و هر کس می‌تواند آئینهای ویژه دینی خود را آزادانه پیگیری کند. در سال 2001، بیش از 70٪ استرالیایی‌ها خود را مسیحی معرفی کرده‌اند و بیش از 15٪ نیز پیرو هیچ آئینی نبوده‌اند. بودیسم و اسلام نیز هر یک با کمتر از دو درصد، در رده‌های بعدی قرار داشته‌اند.

نژادهای موجود در استرالیا

سرزمین استرالیا از دهها هزار سال پیش، زیستگاه گروههایی از انسان‌ها بوده‌است. بومیان استرالیا که با نام Aborigines شناخته می‌شوند ساکنان قدیمی استرالیا هستند. گمان می‌رود اجداد این افراد در حدود چهل

هزار سال پیش از جنوب آسیا به این مکان مهاجرت کرده باشند. از جمعیت بومیان استرالیا به تدریج کاسته شده و امروزه بومیان، بخش کوچکی از جمعیت استرالیا را تشکیل می‌دهند. مردمان این کشور، گروه‌های مختلفی از اروپاییان می‌باشند که بیشتر شامل انگلیسی‌ها و اسکاتلندی‌ها، ایرلندی‌ها، ایتالیایی‌ها، هلندی‌ها، یونانی‌ها و پرتغالی‌ها می‌شوند. از دیگر نژادها می‌توان چینی‌ها، ژاپنی‌ها، هندی‌ها، ایرانیان و افغانها را نام برد.

زبان و خط استرالیا

زبان رسمی کشور زبان انگلیسی با گویش استرالیایی است که برخی از واژه‌های بومیان استرالیا نیز در آن وارد شده‌است. اختلافات بسیار نامحسوسی در لهجه مناطق مختلف وجود دارد. زبانهای دیگر مانند ایتالیایی و چینی نیز در بین مهاجران بسیار رایج است.

انگلیسی استرالیایی یک فرم از زبان انگلیسی است که در استرالیا سخن گفته می‌شود. این فرم از انگلیسی بریتانیایی و در سال 1788 و هنگام به وجود آمدن استرالیا به وجود آمد.

تفاوت‌هایی در آوا، کلمات (مثلاً کلمات The Bush، outback منحصرأ متعلق به انگلیسی استرالیایی است) بین این فرم و دیگر فرم‌های زبان انگلیسی مشاهده می‌شود.

سیاست و حکومت

استرالیا کشوری است که از مجموعه کشورهای مشترک المنافع که دارای حکومت پادشاهی مشروطه³ است و بالاترین مقام سلطنتی بریتانیای کبیر یعنی ملکه الیزابت دوم ملکه این کشور نیز به حساب می‌آید. جانشین ملکه در این کشور فرماندار کل استرالیا است که وی نیز به نوبه خود فرمانداران ایالت‌های این کشور را تعیین می‌کند. هرچند فرماندار کل بر طبق قانون اساسی، از اختیارات فراوانی برخوردار است اما در عمل شخص اجرایی اول در استرالیا نخست وزیر است که طی یک فرآیند دموکراتیک انتخاب می‌شود و دولت را تشکیل می‌دهد

^۲ پادشاهی مشروطه نوعی از حکومت پادشاهی است که در آن (بر خلاف حکومت استبدادی) قدرت پادشاه مطلق نیست (بلکه "مشروط" است). حکومت سلطنتی مشروطه دارای قانون اساسی بوده و برای اداره کشور نهاد انتخابی (مانند مجلس‌های عوام یا خواص) دارد. این نوع حکومت میزانی از دموکراسی و قانون‌گرایی را در خود دارد و معمولاً در اثر رفرم یا انقلاب در حکومت‌های پادشاهی، ایجاد می‌شود.

در استرالیا، مردم ابتدا نمایندگان مجلس را انتخاب می‌کنند. رئیس حزبی که بیشترین نفرات انتخاب شده را در مجلس داشته باشد به‌عنوان نخست وزیر مسئول تشکیل کابینه دولت می‌شود. دولت استرالیا از سه زیرشاخه تشکیل می‌شود: قانون گذاری، اجرایی و قضایی.

از سال 1996 تا نوامبر 2007 حزب لیبرال قدرت را در این کشور در دست داشت و جان هوارد به مدت یازده سال نخست وزیر این کشور بود. در انتخابات فدرال که در نوامبر سال 2007 برگزار شد حزب کارگر توانست رقیب خود حزب لیبرال را شکست دهد و به این ترتیب کوین راد رئیس این حزب به عنوان نخست وزیر جدید استرالیا مسئول تشکیل کابینه دولت شد. در ماه ژوئن سال 2010 پس از کناره گیری کوین راد از مقام نخست وزیری، خانم جولیا گیلارد که رهبریت حزب کارگر را بر عهده دارد توانست به عنوان نخستین نخست وزیر زن استرالیا زمام امور را به دست بگیرد.

در کشور استرالیا هیچ اجباری برای خدمت وظیفه عمومی وجود نداشته و افراد برای عضویت و خدمت در ارتش مثل سایر شغل‌ها حقوق دریافت می‌کنند.

احزاب عمده استرالیا عبارت‌اند از:

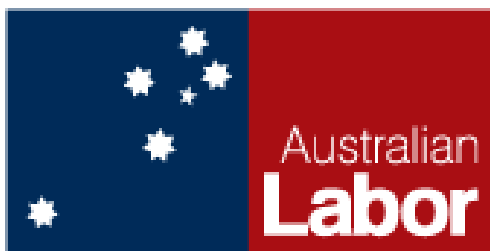
حزب لیبرال استرالیا

<http://www.sueboyce.com.au/images/logo%5B1%5D.jpg>

حزب لیبرال استرالیا یکی از حزبهای فعال و قدرتمند در کشور استرالیاست که از سال 1996 حاکمیت دولت فدرال این کشور را در دست دارد. این حزب راست گراست و رهبر آن، جان هوارد میباشد. رقیب اصلی این حزب، حزب کارگر استرالیا است.

حزب کارگر استرالیا

<http://www.alp.org.au/CMSTemplates/ALPSite/resources/images/template/logo.png>

حزب کارگر استرالیا یا ای‌ال‌پی (به انگلیسی: Australian Labor Party (ALP)) بزرگ‌ترین حزب چپ‌گرای کشور استرالیا است. این حزب در سال 1891 تأسیس شده و قدیمی‌ترین حزب استرالیا نیز به حساب می‌آید. از سال 1996 تا اواخر سال 2007 میلادی و به هنگامی که حزب لیبرال استرالیا حکومت را در دست داشت، حزب کارگر به عنوان اپوزیسیون در برابر دولت، فعالیت داشت و دارای دولت سایه بود. رهبر این حزب از سال 2010 جولیا گیلارد است که نخست‌وزیری استرالیا را نیز بر عهده دارد پیش از او کوین راد Kevin Rudd این مقام را بر عهده داشت.

انتخابات در استرالیا

کشور استرالیا متشکل از هشت ایالت و ناحیه مستقل، دارای سیستم حکومتی فدرال است که بر پایه فعالیت احزاب و انتخاب نمایندگان فدرال اداره می‌شود. انتخابات استرالیا را می‌توان به طور کلی به دو گروه انتخابات کشوری یا فدرال و ایالتی تقسیم کرد. انتخابات فدرال استرالیا مهم‌ترین رویداد رای گیری در این کشور است که منجر به تشکیل پارلمان و کابینه دولت و انتخاب نخست وزیر می‌شود. آخرین انتخابات فدرال استرالیا در نوامبر 2007 برگزار شد که منجر به پیروزی حزب کارگر استرالیا شد.

انتخابات فدرال استرالیا

انتخابات فدرال استرالیا معمولاً هر سه سال یک بار و هدف مشخص شدن چهار فرد/گروه تصمیم ساز و اجرایی مهم کشور انجام می‌گیرد که شامل موارد زیر است:

1. اعضای مجلس سنای استرالیا

2. اعضای مجلس نمایندگان استرالیا

3. نخست وزیر استرالیا

4. کابینه دولت

اعضای مجلس نمایندگان استرالیا و به تبع آن نخست وزیر به طور متوسط هر سه سال یکبار انتخاب می‌شوند. اعضای سنای استرالیا هر شش سال یکبار برگزیده می‌شوند. بنابراین بطور یک در میان یک انتخابات تنها محدود به مجلس نمایندگان و انتخابات بعدی دربرگیرنده مجلس نمایندگان و مجلس سنا می‌شود. در انتخابات 2007 رای دهندگان اعضای هر دو مجلس را برگزیدند.

نحوه رای گیری در استرالیا

برگزاری انتخابات معمولاً از سوی نخست وزیر اعلام می‌شود و عموماً شش هفته پس از آن کار رای گیری در یک روز تعطیل آخر هفته انجام می‌گیرد. رای دهندگان هر حوزه انتخابیه تنها مجاز به رای دادن در همان حوزه هستند. نام هر فرد در فهرستی در حوزه‌های انتخابیه موجود است. افراد بسته به نوع انتخابات یک یا دو فرم برای برگزیدن اعضای مجلس نمایندگان و نیز اعضای مجلس سنا دریافت می‌کنند. نام کاندیداهای حوزه انتخابیه همراه حزب وابسته شان (در صورت وابستگی به احزاب) در فرمها موجود است.

هر فرد گزینه‌های مورد نظر خود را با شماره مشخص می‌کند. مثلاً اگر پنج نامزد نمایندگی در حوزه وجود دارد رای دهنده می‌تواند یک نفر، چند نفر یا تمام گزینه‌ها را با شماره بندی مشخص کند. هر فرد باید بتواند دست کم پنجاه درصد آرای حوزه انتخابیه را کسب کند تا کرسی مجلس را به دست آورد. در صورت نرسیدن به حد نصاب، امتیاز نفرات مشخص شده بعدی به نفر اول می‌رسد.

انتخابات در کشور استرالیا اجباری است. به این معنا که اگر فردی واجد شرایط بدون دلیل موجه در انتخابات شرکت نکند با جریمه نقدی مواجه می‌شود. اما فرد می‌تواند تقاضای شرکت در انتخابات در یک محل دیگر را بکند. همچنین فرد در صورت شاغل بودن در روز رای گیری، می‌تواند رای خود را روز بعد به اداره پست تحویل دهد.

انتخابات ایالتی استرالیا

هر یک از ایالت‌های استرالیا دارای دولت محلی و پارلمان نمایندگان است. سیستم انتخاباتی و تناوب انتخابات در هر ایالت مستقل است. همانند مجلس نمایندگان استرالیا، پارلمان ایالتی هر ایالت ترکیبی از نمایندگان وابسته به احزاب گوناگون یا مستقل است. حزب پیروز دولت محلی ایالت را تشکیل می‌دهد.

مالیات در استرالیا

مالیات بردرآمد در استرالیا کاری نسبتاً پیچیده است، مگر اینکه مانند اکثر کارمندان استرالیا مالیات بردرآمد خود را از طریق سیستم PAYE (مالیاتی که هم زمان با کسب درآمد پرداخت می‌گردد)، پردازیم. اگر دارای شغل آزاد هستید، مشمول پرداخت مالیات برحسب سیستم PAYE نمی‌شوید. این نوع مالیات، برای افرادی قابل اجراست که سالانه درآمد یا حقوق آنان بیش از 999 دلار باشد و دارای مشاغلی مثل تجارت، کشاورزی یا معدن کاوی باشند. (این مشاغل تحت پوشش سیستم PAYE قرار نمی‌گیرند).

مالیات موقتی، توسط شاغلین آزاد به صورت اقساط 3 ماهه پرداخت می‌گردد. در سال 1985، دولت استرالیا سیستم مالیاتی جدیدی را به نام مالیات بر سرمایه معرفی کرد. بدین صورت، که اگر امواتان را بفروشید یا مبلغ مهمی را در سال مالی دریافت کنید، مشمول پرداخت مالیات بر سرمایه خواهید شد. دارایی‌هایی که در معرض مالیات بر سرمایه قرار می‌گیرند عبارتند از:

- دارایی‌های شخصی ای که برای سرگرمی استفاده می‌شوند و خرید آنها بیش از 100 دلار ارزش دارد؛ مثل آثار هنری، کلکسیون تمبر، جواهرات، سکه یا عتیقه جات.

- دارایی‌های شخصی قهرست نشده (غیر از زمین یا ساختمان) که برای سرگرمی و به طور شخصی استفاده می‌شوند و ارزش هر کدام بیش از 5000 دلار است؛ مثل مبیل راحتی.

- دارایی‌های دیگر عبارتند از: سهام‌ها و اموال غیرمنقول؛ مثل خانه بیلاقی.

مالیات هرنوع آموزش در استرالیا برعهده دولت است، اما مالیات HECS که مربوط به مسائل آموزشی است برای کسانی در نظر گرفته شده است که درآمد بیش از 26/403 دلار دارند. دولت محلی معمولاً متصدی یک استان یا ناحیه است و مسئول تهیه و ابقاء تسهیلات و ایجاد امکانات و رفاه عمومی است. مثلاً برای کسب جواز ساختمان و یا توسعه ساختمان، تقاضانامه‌ها باید به دولت محلی ارائه شوند و جلسات فراوانی از سوی دولت محلی در مورد موضوعاتی مثل برنامه ریزی و توسعه منطقه ای برای عموم برپا می‌گردد.

طرز اداره کشور

مجلس قانونگذاری پایتخت استرالیا کار وضع قانون در شهر و محدوده دولتی را بر عهده دارد. مجلس 17 عضو دارد که با انتخابات از سه محدوده انتخاب می‌شوند. این سه محدوده عبارت‌اند از مولونگلو، گینیندرا و بریندابلا که به ترتیب، هفت، پنج و پنج عضو انتخاب می‌کنند. نخست وزیر توسط اعضای مجلس قانونگذاری (MLA) انتخاب می‌شود. در انتخابات سال 2004، حزب کارگران استرالیا به رهبری نخست‌وزیر، چون استانهوپ نه کرسی از هفده کرسی را بدست آورد و اولین دولت اکثریت ACT را تشکیل داد.

دولت ملی استرالیا تا حدودی بر دولت ACT تأثیر دارد. در حیطة مدیریتی، حزب ملی سرمایه مسئول برنامه‌ریزی و توسعه کانبرا می‌باشد که از اهمیت ملی برخوردار است و باید با دیدگاه و نوع تفکر گرفتن همخوانی داشته باشد و مناطقی که مالکیشان جزو اموال عمومی محسوب می‌گردد را تبدیل به پارک طبیعی کانبرا کنند. دولت ملی نیز تا حدودی کنترل مجلس را در دستان خود نگه می‌دارد و اینکار را با استفاده از مقررات محدوده پایتخت استرالیا در سال 1988 انجام می‌دهد. قوانین پارلمان ملی، اساسنامه ACT است و محدودیت‌هایی را بر قانونگذاری در مجلس اعمال می‌کند.

پلیس فدرال استرالیا، امنیت را در تمامی ایالات برقرار می‌کند. مردمی که جرمی مرتکب شده‌اند در دادگاه صلحیه استرالیا و اگر جرائم شدید و سنگین باشد، در دادگاه عالی استرالیا محاکمه می‌شوند. زندانیها در بازداشتگاه بلکونن در ACT نگهداری می‌شوند و از آنجایی که زندانی در ACT وجود ندارد، محکومین برای گذراندن دوران محکومیت به نیو ساوت ولز NSW فرستاده می‌شوند. دادگاههایی مثل دیوان محاکمات و دادگاه خانواده استرالیا به موضوعات غیر جنایی و اختلافات روزمره مردم می‌پردازند.

اقتصاد

از تاریخ ژوئیه 2006 نرخ بیکاری در استرالیا 8/2٪ است که کمتر از نرخ جهانی 8/4٪ می‌باشد. به علت نرخ پایین بیکاری و سطح درآمد مناسب هر شهروند استرالیایی، ساکنان کانبرا در میان شهرهای بزرگ استرالیا بیشترین درآمد متوسط را دارا هستند. متوسط درآمد ناخالص هفتگی ساکنین کانبرا 120850 دلار استرالیا در مقایسه با متوسط درآمد 104310 برای کل استرالیا است. متوسط هزینه مسکن در کانبرا از ژوئن 2005،

352500 دلار بوده که پایین‌تر از ملبورن و سیدنی است. متوسط هزینه اجاره مسکن در کانبرا بیشتر از سایر ایالات است. هزینه اجاره یک خانه سه خوابه در ژوئن 2006 در کانبرا 320 دلار در هفته بوده‌است که بالاترین مقدار را در بین مراکز سایر ایالات دارد.

صنعت اصلی شهر مدیریت دولتی و دفاع است که 1/26٪ تولید ناخالص داخلی در 2003-2004 را تأمین می‌کند و 40٪ نیروی کار کانبرا را بکار گرفته‌است. کارفرمایان اصلی بخش عمومی در کانبرا، پارلمان و سازمانهای دولتی مثل سازمان دفاع، مالی، روابط خارجی بازرگانی و خزانه می‌باشند. تعدادی از قوای دفاعی استرالیا در نزدیکی کانبرا مستقر شده‌اند، بخصوص HMAS Harman که یک مرکز ارتباطات دریایی است و به مرکز نگهداری مهمات چند منظوره تبدیل شده‌است. پایگاه نظامی قایر بایرن که نزدیک زمینهای فرودگاه بین‌المللی کانبرا بود، به مسئولین فرودگاه واگذار شد، ولی این پایگاه هنوز هم برای پروازهای خصوصی RAAF بکار می‌رود. خدمات املاک و تجارت، خدمات عمومی و بهداشت، ساخت مسکن و آموزش و پرورش از شاخص‌های مهم اقتصادی استرالیا هستند. صنعت جهانگردی این کشور نیز رونق زیادی دارد. بهار و پاییز این کشور بسیار زیباست و نمایشگاه سالانه گل و گیاه کانبرا (Floriade, Canberra) یکی از جاذبه‌های اصلی این کشور محسوب می‌شود.

مراکز تجاری و خرید

استرالیا کشوری توسعه یافته با اقتصاد متکی بر بازرگانی و کشاورزی است. در میان قابل‌زندگی‌ترین شهرهای جهان در سال 2008 به گزارش اکونومیست، ملبورن دوم، پرت چهارم، آدلاید هفتم و سیدنی نهم بود. محصولات اصلی استرالیا نیشکر، پنبه، غلات و گوشت است. این کشور معادن فراوانی دارد. شرکای بازرگانی استرالیا بیشتر چین، ژاپن و کره جنوبی در آسیا و نیز ایالات متحده آمریکا هستند. بنا بر گزارش بانک جهانی، این کشور در سال 2005، از نظر تولید ناخالص داخلی یا GDP در رده پانزدهم جهان قرار داشته‌است و نیز بر اساس گزارش برنامه توسعه سازمان ملل متحد، استرالیا از نظر شاخص توسعه انسانی در سال 2006 سومین کشور توسعه یافته دنیا به حساب می‌آید.

گروه تجاری وست فیلد بزرگترین دارنده مراکز خرید جهان با داشتن 121 مرکز خرید در کل دنیا در رتبه نخست جای دارد.

Knox City shopping Centre

مرکز خرید « ناکس و ناکس اوزون» در حومه شرقی شهر ملبورن واقع شده است. این مجتمع با مساحتی بالغ بر 142,674 متر مربع و دارا بودن 350 فروشگاه بزرگترین مرکز خرید در نیمکره جنوبی به شمار می رود.

ناکس شاپینگ سنتر در مجاورت خیابان Stud Road و بزرگراه Burwood در منطقه Wantirna South واقع گردیده است. این مرکز خرید در تاریخ 9 نوامبر سال 1977 گشایش یافت و شامل ساختمان چهار طبقه «مایر» و سینماهای دوقلو و همچنین تعداد زیادی فروشگاه می باشد.

فروشگاههای عمده این مرکز شامل موارد زیر می باشد:

Myer, Coles, Kmart, Target, Lincraft, Harvey Norman Dick Smith Electronics
PowerHouse, Borders Books and Music, Toys R Us, Rebel Sport, JB Hi-Fi, Virgin
Music, Blockbuster Video

این مجتمع عظیم همچنین دارای چندین شعبه «فست فود» از جمله McDonalds, Red Rooster, Hungry Jack's, Nando's Subway, Krispy Kreme KFC می باشد.

وست فیلد «فونتین گیت»

وست فیلد «فونتین گیت» مرکز خریدی در منطقه «نارورن» می باشد که در حومه جنوب شرقی ملبورن استرالیا قرار گرفته است و پس از «ناکس سیتی» دومین و بزرگترین مرکز خرید در نیمکره جنوبی کره زمین به شمار می رود.

این مرکز خرید دارای 316 فروشگاه بوده و از جهت تعداد فروشگاهها رتبه سیزدهم را به خود اختصاص داده است. «فونتین گیت» در سال 1970 تاسیس و توسط گروه تجاری «وست فیلد» در سال 1990 خریداری شد. این مرکز دارای چندین فروشگاه زنجیره ای از جمله Kmart, Coles, Safeway, BiLo, Big W Target, Aldi به همراه 316 فروشگاه متنوع میباشد. طبق قرارداد منعقد شده، فروشگاه زنجیره ای «دیوید جونز» بین سالهای 2008 تا 2012 با مساحتی بالغ بر 12,500 متر گشایش خواهد یافت. یکی از قسمتهای تفریحی این مجتمع (The Street) نام دارد که از فروشگاههای متنوعی از جمله، کتابفروشی، کافه، سینماهای متعدد و ... تشکیل یافته است.

در ماه اوت 2007 در پی رایزنیهای انجام گرفته با شهردار شهر «کیسی»، برنامه ی گسترش این مرکز خرید با بودجه ی معادل دویست میلیون دلار به تصویب رسید که از جمله میتوان به طرح جدید ساختمانی «دیوید جونز»، به همراه تاسیس 110 فروشگاه و ایجاد 1200 پارکینگ خودروی جدید اشاره نمود.

اغلب بجای «فونتین گیت شاپینگ سنتر» «مال» (مرکز خرید) گفته میشود. دلیل نامگذاری این مرکز به «فونتین گیت» وجود چند فواره آب در محل درب ورودی آن بوده است.

Westfield وست فیلد پاراماتا:

مرکز خرید « Westfield » در منطقه پاراماتا در شهر سیدنی واقع شده است. این مرکز توسط گروه تجاری وست فیلد اداره می گردد. مساحت آن تقریباً 139,000 متر مربع می باشد و در پنج طبقه مجزا بنا شده است. طبق آمار سال 2006، تعداد کل فروشگاههای این مرکز 503 باب مغازه بوده است. سومین و از جمله بزرگترین مراکز خرید استرالیا بعد از «ناکس سیتی سنتر Knox City Centre» و وست فیلد «فونتن گیت» هر دو در ملبورن بحساب می آید.

این مرکز خرید بعد از «وست فیلد بندای Bondi Westfield» دومین و بزرگترین مرکز خرید استرالیا بشمار میرود. بازسازیهای اخیر انجام شده باعث ایجاد فضای بیشتر و افزایش غرفه های خرید در این مرکز تجاری شده است. در خارج از مرکز خرید، سرویسهای نقلیه عمومی برای رفاه حال شهروندان قرار دارد، بطوریکه این مرکز به قطارهای شهر سیدنی متصل است.

در 22 ژوئن سال 2006 ساختمان مجزایی برای سینما در این مکان راه اندازی شد. ورودی به ساختمان سینما از طریق خیابان «فیتسگراد» و ساختمان داخلی طبقه چهارم امکان پذیر می باشد. این سالنهای سینما در مجموع «گریتر یونیون Greater Union» نامیده می شوند که شامل سه سالن Gold Class، یک سالن تاتر GMAX و هفت سالن سینمای عمومی می باشد. همچنین سه شعبه مک دونالد نیز در این ساختمان فعال می باشند.

http://images.wherelive.com.au/images/uploads/2009/11/20/7289785a678d3caec5a612295821beaa_resized.JPG

Southland Shopping Centre

مرکز خرید «ساوث لند» یا «وست فیلد ساوث لند» که در 16 کیلومتری مرکز شهر ملبورن واقع شده است، یکی از بزرگترین مجتمع های تجاری منطقه Cheltenham به شمار می آید.

این مجتمع با مساحتی بالغ بر 128,000 متر مربع از نظر وسعت چهارمین مرکز تجاری در شهر ملبورن و پنجمین مرکز در کل استرالیا می باشد. بعد از «وست فیلد پاراماتا»، این مرکز بیشترین تعداد فروشگاه را در خود جای داده است.

وست فیلد «بندای جانکشن»

«وست فیلد بندای جانکشن» در منطقه ای از شهر سیدنی بنام «بندای جانکشن» قرار دارد. این مرکز خرید در ایالت نیو ساوت ولز و با مساحتی معادل 135,000 متر مربع از لحاظ وسعت دومین مرکز خرید بشمار می آید. در حال حاضر از نظر تعداد فروشگاه، این مرکز با 504 فروشگاه بعنوان اولین مرکز در استرالیا بشمار می رود.

شماره فروشگاه	محل	مرکز	رتبه
525	Parramatta, New South Wales	Westfield Parramatta	1
487	Cheltenham, Victoria	Westfield Southland	2
482	East Malvern, Victoria	Chadstone	3
482	Miranda, New South Wales	Westfield Miranda	4
450	Bondi Junction, New South Wales	Westfield Bondi Junction	5
400	Maribyrnong, Victoria	Highpoint Shopping Centre	6
391	Chermside, Queensland	Westfield Chermside	7
360	Wantirna South, Victoria	Knox City Shopping Centre	8
348	Penrith, New South Wales	Westfield Penrith	9
342	Liverpool, New South Wales	Westfield Liverpool	10
330	Erina, New South Wales	Erina Fair	11
326	Hornsby, New South Wales	Westfield Hornsby	12
322	Marion, South Australia	Westfield Marion	13
316	Narre Warren, Victoria	Westfield Fountain Gate	14
312	Mount Gravatt, Queensland	Westfield Garden City	15
311	Castle Hill, New South Wales	Castle Towers	16
310	Civic, Australian Capital Territory	Canberra Centre	17
303	Bankstown, New South Wales	Centro Bankstown	18
300	Broadbeach, Queensland	Pacific Fair	19
299	Hillarys, Western Australia	Westfield Whitford City	20
290	Brookvale, New South Wales	Warringah Mall	21
281	Carindale, Queensland	Westfield Carindale	22
270	Chatswood, New South Wales	Westfield Chatswood	23
270	Campbelltown, New South Wales	Macarthur Square	24
268	Cannington, Western Australia	Westfield Carousel	25
268	Phillip, Australian Capital Territory	Westfield Woden	26
264	Tuggerah, New South Wales	Westfield Tuggerah	27

260	Indooroopilly, Queensland	Indooroopilly Shopping Centre	28
254	Hurstville, New South Wales	Westfield Hurstville	29
250	Maroochydore, Queensland	Sunshine Plaza	30
248	Mt Druitt, New South Wales	Westfield Mt Druitt	31
246	Modbury, South Australia	Westfield Tea Tree Plaza	32
240	North Ryde, New South Wales	Macquarie Centre	33

جمعیت‌شناسی

از سال 2003، جمعیت کانبرا 232400 نفر و تراکم جمعیت 401 نفر در هر کیلومتر مربع (1/038 مایل مربع) بوده‌است. سرشماری سال 2001 نشان داد که 1,2٪ جمعیت کانبرا از نژادهای بومی و 21,6٪ از مهاجرین خارجی بودند.

قسمت عمده مهاجرین از کشورهای انگلیسی زبان مثل انگلستان و نیوزیلند می‌باشند. تعداد قابل توجهی نیز از آلمان، ایتالیا و ویتنام می‌باشند. اخیراً از کشورهای شرقی و جنوبی آسیا نیز مهاجرتی به استرالیا آمده‌اند. اغلب مردم کانبرا به زبان بومی انگلیسی استرالیایی صحبت می‌کنند، عده‌ای زبان دوم دارند که از آن جمله زبان چینی، ایتالیایی، کروات و یونانی می‌باشد. مردم کانبرا نسبتاً جوان و تحصیلکرده هستند. میانگین سنی 32 سال است و فقط 8,3٪ از جمعیت، بالای 65 سال است. بین 1996 و 2002، 61,9٪ جمعیت کانبرا نقل مکان کرده‌اند که دومین میزان بالای نقل مکان در شهرهای استرالیا است.

از ماه مه 2004، 30٪ جمعیت ACT بین 15-64 سال بوده و میانگین تحصیلات معادل لیسانس بوده‌است. حدود 63٪ مردم کانبرا دارای دین مسیحی از شاخه‌های کاتولیک و آنگلیکان، کمتر از 3٪ دارای دینی غیر از مسیحیت و 19٪ غیر مذهبی می‌باشند.

از سال 2002 جرایم متداول در کانبرا، جرائم مالی، ورود غیر مجاز و سرقت خودرو و موتورسیکلت بوده‌است. آدمکش و موارد مشابه فقط هر 1,5 نفر در 100.000 نفر اتفاق می‌افتد که کمتر از میانگین 9/4 در دنیا است. میزان حملات جنسی نیز پایین‌تر از متوسط جهانی است.

تحصیلات

دو مؤسسه اصلی، دانشگاه کانبرا (UC) در منطقه بروس و دانشگاه ملی استرالیا (ANU) در منطقه آستون می‌باشند. ANU به‌عنوان یک دانشگاه تحقیقاتی در سال 1946 ساخته شد و هنوز هم دارای مراکز تحقیقاتی قوی می‌باشد و جزو برترین دانشگاه‌های جهان محسوب می‌شود و از طرفی بهترین دانشگاه استرالیا است.

هر دو دانشگاه، محوطه داخلی جالب و دانشجویان خارجی دارند. دو دانشگاه مذهبی نیز در کانبرا وجود دارد: سیگنادو در حومه کانبرا شمالی در منطقه و استون که دانشگاه کاتولیک است و کالج علوم الهی سنت مارک در نزدیکی خانه پارلمان که جزو پردیس دانشگاه استوارت چارلز است آکادمی نیروی دفاع استرالیا (ADFA) و کالج سلطنتی نظامی دوترون، در نزدیکی حومه کمپل در شمال شرقی کانبرا واقع شده‌اند. دانشگاه ADFA علوم نظامی را تدریس می‌کند و جزئی از پردیس دانشگاه نیوساوت ولز می‌باشد. دوترون نیز افسران قوای مسلح را تعلیم می‌دهد. در فوریه 2004، 140 مدرسه دولتی و غیردولتی در کانبرا وجود داشت که 96 تا دولتی و 44 تا غیر دولتی بود. در اکثر حومه‌ها، پیش دبستانی و دبستان ابتدایی دارند که در فضاهای باز احداث شده‌اند. پیش دبستان اجباری نیست ولی اغلب بچه‌ها از آن استفاده می‌کنند. مدرسه ابتدایی از 1 تا 6 سالگی است.

بچه‌ها از 7 تا 10 سالگی در راهنمایی و از 11 تا 12 سالگی در کالج درس می‌خوانند ACT بیشترین نرخ ابقا را در استرالیا دارد و 89٪ دانش‌آموزان که در هفت سالگی در سال 1999 نامنویسی کرده‌اند، تا سال 2004 بطور مرتب به تحصیلات خود ادامه می‌دادند.

تعطیلات در استرالیا

روز استرالیا

روز ملی استرالیا یا Australia Day یاد و خاطره ی اولین دسته مهاجران به سرزمین استرالیا در «پورت جکسون»، توسط کاپیتان «آرتور فلیپ» را گرامی میدارد. روز ملی استرالیا هر ساله در این کشور، مورخ 26 ژانویه تعطیل رسمی میباشد.

سیدنی :

همه ساله «دارلینگ هاربر» سیدنی در 26 ژانویه، شاهد جشن نور افشانی و برنامه های متنوع رایگان بوده است. برنامه ها شامل باندهای موسیقی، برپایی نمایشگاه هنرمندان مختلف، اجرای خوانندگان کشورهای مختلف به زبان محلی خود، رنگ آمیزی صورت با طرحهای مختلف برای کودکان، صرف غذاهای بین المللی و ... خواهد بود. پیش از اجرای مراسم آتش بازی در ساعت 21، نمایشی از یک کشتی بادبانی که با نورهای رنگی آذین بندی شده است به اجرا در خواهد آمد.

ملبورن:

در شهر ملبورن، برنامه های مختلفی از روز جمعه 25 ژانویه تا دوشنبه 28 بر پا میباشد. این برنامه های متنوع شامل کمدی، بر افراشتن پرچم، نمایشگاه خودروهای قدیمی، کنسرت های مختلف با هنرنمایی خوانندگان دیگر کشورها به زبان رسمی آن کشور، و مراسم آتش بازی در «داک ریس»، و «واتر فرانت» برگزار میگردد.

پرت:

شهر پرت نیز همه ساله شاهد با شکوه ترین جشن سال خود در این شهر میباشد. برنامه های آتش بازی در ساعت 9 شب، و برنامه های باندهای موزیک، «لاتاری وست»، «اسکای ورکرز»، به ترتیب از ساعت 4 بعد ازظهر به اجرای مراسم خود میپردازند. امسال در جشن سال 2008 بیش از بیست هزار مواد محترقه و نورافشان در امتداد رودخانه «سوان» تعبیه شده است.

روز انزک

روز انزک / ANZAC Day در استرالیا و نیوزیلند در تاریخ 25 آوریل تعطیلی رسمی میباشد. این تعطیلی بمناسبت یادبود ورود ارتش استرالیا و نیوزیلند به سواحل گالیپولی «Gallipoli» در «داردانلز» واقع در شمال غربی کشور ترکیه برگزار می شود.

جدول مناسبت ها در تقویم استرالیا

تاریخ	مناسبت
January-1	New Year's Day
January-26	Australia Day
February-14	Valentines Day
March-1	Western Australia(Labour Day)
March-6	World Day of Prayer
March-8	International Women's Day
March-12	Canberra Day
April-6	Good Friday
April-9	Easter Monday
April-17	Easter Monday
April-25	Anzac Day
May-3	Labour Day
May-3	Northern Territory(May Day)
May-3	Polish National Day
May-8	Red Cross Day
May-12	Chronic Fatigue Syndrome Day
May-12	International Midwives Day
May-12	Nurse's Day
May-25	National Jordan Day
May-30	Salvation Army Red Shield Appeal
May-31	No Tobacco Day
June-1	International Children's Day
June-3	Mabo Day
June-5	World Environment Day
June-7	Corpus Christi
July-2 to July-9	NAIDOC
July-27	School's Tree Day
July-29	National Tree Day
August-8	International Day of the World's Indigenous People
August-8	Saint Mary Mackillop Day
August-31	in honor of Princess Diana(White Rose Day)

September-3	Australian National Flag Day
September-15	International Day of Peace
October-15	International Day of Older People
October-15	World Rural Women's Day
November-11	Remembrance Day
December-3	International Day for People with a Disability
December-5	International Volunteers Day
December-25	Christmas Day
December-26	Boxing Day
December-26	Proclamation Day
December-31	New Year's Eve

راههای ارتباطی

حمل و نقل عمومی در شهرها و کلان شهرها معمولاً گسترده و کارآمد، در سطح استانداردهای بین المللی قرار دارد و قیمت آن مناسب است. خارج از مناطق پرجمعیت اصلی، داشتن وسیله نقلیه شخصی ضروری است، اگر چه خدمات اتوبوس رانی در سراسر کشور موجود است و ارزان ترین شکل حمل و نقل را عرضه می کند. سفر هوایی بهترین و سریع ترین راه برای رفت و آمد در سطح کشور استرالیا محسوب می شود و قیمت آن به طور کلی مناسب است. بهای بلیط های بین المللی گران است، اگر چه نرخ پروازهای انگلستان به استرالیا رقابتی است. شبکه خط آهن چندان وسیع نیست و اگر چه خط آهن های متعددی در سراسر کشور کشید شده است، سفر با این وسیله کند است و اکثر استرالیایی ها ترجیح می دهند با هواپیما سفر کنند. بسیاری از شهرها خط آهن شهری و حومه ای دارند، اگر چه کیفیت و سطح آنها بسیار متفاوت است. استفاده از اتومبیل بهترین راه رفت و آمد در استرالیاست، اگر چه قیمت جاده های استرالیا به خصوص بین شهر های بزرگ بسیار خوب است، اگر چه جاده ها در نقاط دورافتاده اغلب خاکی هستند. ترافیک و آلودگی در برخی شهرهای بزرگ به خصوص سیدنی، مشکلات دیرینه ای محسوب می شوند. در استرالیا رانندگی از سمت چپ صورت می گیرد.

فری های مخصوص حمل مسافر و اتومبیل از جزیره اصلی به تاسمانی فعال هستند و سیدنی هشت مسیر اصلی فری دارد که اکثر افرادی از آنها استفاده می کنند که باید هر روز این مسیر را از خانه تا محل کار اصلی طی کنند.

هنر و سرگرمی

کانبرا مرکز بسیاری از موسسات و بناهای تاریخی از جمله موزه جنگ استرالیا، نگارخانه ملی استرالیا، نگارخانه پرتره‌هیا ملی، کتابخانه ملی استرالیا، آرشیو ملی استرالیا و موزه ملی استرالیا می‌باشد. بسیاری از ساختمانهای هیئت دولت به روی عموم باز می‌باشند، مثل خانه پارلمان، دادگاه عالی و ضرابخانه سلطنتی استرالیا، مکانهای تفریحی شامل دریاچه گرین، برج تلسترا، و باغهای گیاهی ملی استرالیا در منطقه کوههای سیاه، باغ وحش و آکواریوم در منطقه سد اسکیونند، موزه ملی دایناسور و مرکز علوم و تکنولوژی ملی کانبرا، می‌باشند.

نگارخانه و موزه کانبرا در مرکز شهر حومه سیویک، گنجینه تاریخ و هنر بومی است. ورود به بسیاری از خانه‌های تاریخی برای عموم آزاد است مثل: مزرعه رعیتی توگرا نونگ، موگا - موگا در سیمونستون و کلبه بلودل در پارکس که نحوه زندگی مهاجرین اروپایی را نشان می‌دهند. خانه کالتورپس که نمادی از گذشته‌های دور کانبرا است، در منطقه رد هیل به خوبی نگهداری شده‌است. خانه دانترون در حومه کمپل، یکی از قدیمی‌ترین مزرعه‌های منطقه‌است و اکنون به دفتر کالج نظامی سلطنتی و انترون تبدیل شده‌است.

طبق قانون نسخه‌ای از تمام کتاب‌های چاپ شده در استرالیا می‌بایست در کتابخانه ملی استرالیا نگهداری شود.

کانبرا، مکان‌های زیادی برای اجرای زنده موسیقی و تئاتر دارد؛ نمایشگاه و تئاتر کانبرا که محل برگزاری کنسرت‌های متعدد بوده‌است و سالن لولین (در دانشگاه موسیقی ANU) که محل برگزاری کنسرت است. تئاتر خیابانی نیز طرفداران زیادی دارد. استون فست در دانشگاه کانبرا بزرگ‌ترین جشنواره موسیقی کانبرا است. کلوب‌های شبانه و کافه‌های زیادی در کانبرا وجود دارد که برنامه‌های سرگرمی زنده نیز برگزار می‌کنند و بیشتر در مناطق دیکسون، کینگ‌استون و مرکز شهر متمرکز شده‌اند. اغلب مراکز شهر دارای سینما و سالن تئاتر و کتابخانه می‌باشند. رخدادهای فرهنگی مردمی عبارت‌اند از جشنواره ملی مردمی استرالیا شوی سلطنتی کانبرا، و جشنواره ماشین و جشنواره کانبرا که بطول 10 روز در ماه مارس به مناسب روز کانبرا برگزار می‌شود. شهرهای مشابه کانبرا عبارت‌اند از آتلانتا، جورجیا در ایالات متحده، بیجینگ در چین، دلی در تیمور شرقی، نارا در ژاپن و ورسایلس در فرانسه بین این کشورها تبادل فرهنگی صورت می‌گیرد. جشنواره کانبرا - نارا همه ساله در ماه اکتبر برگزار می‌شود.

رسانه‌ها

کانبرا به‌عنوان مرکز سیاسی استرالیا، وظایف مهمی را در گزارش‌های سیاسی بر عهده دارد و بنابراین دارای موسسات رسانه‌ای بزرگی مثل شرکت اطلاع‌رسانی استرالیا، شبکه‌های تجاری تلویزیونی و روزنامه‌های شهری می‌باشد. بسیاری از موسسات خبری در «نگارخانه مطبوعات» جمع‌آوری شده‌اند که از پارلمان ملی استرالیا گزارش تهیه می‌کنند. کلوب مطبوعات استرالیا برنامه تلویزیونی هفتگی‌ای دارد که یک سیاست‌مدار را دعوت می‌کند و پرسش‌هایی را مطرح می‌کند. «کانبرا تایمز» روزنامه اصلی کانبرا است که در سال 1962 تأسیس شده‌است. ایستگاه‌های تلویزیونی (آزاد به هوا) شامل رد تلویزیون دولتی شرکت پخش استرالیا ABC و سرویس ویژه بخش SBS و ایستگاه‌های تجاری تلویزیون پرایم، تلویزیون می‌باشند. سرویس‌های تلویزیونی هزینه‌ای از طریق ماهواره فوکستل و کابل‌های شرکت ارتباطات سیار دریافت می‌شود. این شرکت همچنین ارائه‌دهنده خدمات خطوط تلفن و پهنای باند اینترنت بوسیله کابل فیبرنوری در مناطق مختلف است. تعدادی از شبکه‌های رادیویی کانبرا عبارت‌اند از: 89,5Valley FM که در توگرانونگ قرار دارد، Radio RPH1 که برای افرادی که توانایی نوشتن ندارند برنامه پخش می‌کند و XX FM2Radio که برنامه‌های فرهنگی و هفتگی به 20 زبان مختلف و برنامه‌های ویژه موسیقی دارد و فرهنگ‌های مختلف را تغذیه می‌کند. مقدار دیگری ایستگاه‌های رادیویی تجاری AM,FM نیز وجود دارند که عبارت‌اند از: Austereo, ARN، شبکه ABC و شبکه رادیویی کاپیتال.

ورزش

مردم استرالیا علاقه زیادی به ورزش دارند. از 19 میلیون استرالیایی 7 میلیون نفر به ورزش های مختلف حرفه ای مشغول هستند که تعداد کمی نیست. البته در استرالیا بیش از 120 ملیت وجود دارد: زیرا یک کشور مهاجر نشین است. استرالیایی ها به برگزاری جشن ها علاقه زیادی دارند. آنان همه جشن های ملیتی مختلف را در کشورشان برگزار میکنند. در ضمن زبان اصلی آنان انگلیسی است. مردمان استرالیا بسیار خوشگذران هستند. آنان ایام تعطیل خود را به دشت و مراتع و سواحل دریا میروند و غذای خود را در آنجا میل می کنند.

ورزش در استرالیا بصورت جدی و گسترده پی گیری می شود و به جزیی از سبک زندگی و فرهنگ مردمان آن درآمده است. شهر ملبورن به عنوان پایتخت ورزشی استرالیا، همه ساله میزبان بسیاری از رخدادهای مهم ورزشی جهان است. مانند مسابقات ماشین رانی جام بزرگ فورمیولا وان Australian F1 Grand Prix، کارناوال جام اسب سواری معروف ملبورن کاپ و نیز مسابقات جهانی تنیس اوپن استرالیا. المپیک تابستانی 1965 و بازیهای مشترک المنافع 2006 در این شهر برگزار شد. ورزشهای گروهی پرطرفدار در استرالیا عبارتند از: راگبی 15 نفره، راگبی 13 نفره، فوتبال استرالیایی (نوعی از ورزش راگبی که به فوتی هم معروف است)، کریکت و بسکتبال. علاوه بر این تیم ملی هاکی روی چمن و تیم ملی واترپولو و والیبال ساحلی بانوان این کشور هم در جمع بهترین تیم های دنیا قرار دارند.

استرالیایی ها در برخی ورزشهای انفرادی هم مانند گلف، شنا و دیگر ورزشهای آبی، تنیس و اسکواش هم در ردیف کشورهای درجه اول دنیا قرار می گیرند.

در سالهای اخیر کوشش زیادی برای گسترش ورزش فوتبال در این کشور به عمل آمده است. از دهه 1990 تعداد زیادی از فوتبالیست های شاخص استرالیایی در لیگ برتر انگلستان بازی می کنند. از جمله این بازیکنان می توان به هری کیول، مارک بوسنیچ و مارک ویدوکا اشاره کرد.

استرالیا میزبان دو المپیک 1956 ملبورن و المپیک 2000 سیدنی بوده است و یکی از شش کشوری ست که بیش از یک بار میزبان المپیک تابستانی بوده اند. این کشور در تمام ادوار المپیک حاضر و بیش از همه در شنا و دو و میدانی موفق بوده، ضمن اینکه در پاروونزی، دوچرخه سواری و سوارکاری نیز موفقیت هایی داشته است.

داون فریزر، مورای روز، یان تورپ، گرانت هکت و سوزی اونیل در شنا و مارجوری جکسون، بتی کاتبرت، هرب الیوت و ران کالارک در دو و میدانی از موفق‌ترین ورزش‌کاران استرالیایی در المپیک بوده‌اند. باشکوه‌ترین موفقیت این کشور در المپیک سیدنی به دست آمد که آن‌ها به 58 مدال (شامل 16 طلا) در بیست رشته دست یافت. در المپیک آتن نیز با 17 مدال طلا رده چهارم جدول مدال‌ها را به خود اختصاص دادند.

بازی‌های کشورهای همسود هم تاکنون 4 بار در استرالیا برگزار شده؛ 1938 در سیدنی، 1962 پرت، 1982 بریزبن و 2006 ملبورن. استرالیا با 10 قهرمانی در 18 دوره این مسابقات در جدول مدال‌ها بهترین نتیجه را به دست آورده‌است.

رقابت‌های بین‌المللی تنیس آزاد استرالیا نیز که هر ساله در ملبورن برگزار می‌شود، یکی از 4 گرنداسلم ورزش تنیس است.

علاوه بر تیم‌های محلی، کانبرا تیم‌های ملی نیز دارد که در مسابقات بین‌المللی رقابت می‌کنند. معروف‌ترین تیم‌ها کانبرا رایدرز و CA برومبیز هستند که در لیگ راگی بازی می‌کنند و بارها به قهرمانی رسیده‌اند. بازی‌های خانگی هر دو تیم در استادیوم کانبرا برگزار می‌شود که بزرگ‌ترین ورزشگاه کانبرا است و در مسابقات المپیک تابستانی 2000 برای برگزاری مسابقات فوتبال و در سال 2003 برای جام جهانی را کپی استفاده می‌شد. تیم بسکتبال این شهر، کانبرا کاپیتالز، نیز تیم موفقی است. این تیم جایزه لیگ بسکتبال زنان را از آن خود کرد.

تیم‌هایی نیز هستند که در مسابقات ملی با هم رقابت می‌کنند. این رشته‌ها شامل نت‌بال، هاکی روی چمن، هاکی روی یخ و کریکت می‌باشد. لیگ فوتبال استرالیا AFL و باشگاه فوتبال کانگوروز، مسابقات متعددی را در منطقه ماندکا اوال برگزار کرده‌اند. باشگاه فوتبال ملبورن پس از جابجایی به کارارا، مسابقاتی را در مقابل تیم وسترن بولداز انجام خواهد داد. همچنین کانبرا محل برگزاری مسابقات فوتبال نوجوانان باراسی است. بازی تاریخی کریکت نخست وزیر XI، همه ساله در ماندکا اوال برگزار می‌شود. دیگر رویدادهای ورزشی سالانه عبارت‌اند از: ماراثن کانبرا و مسابقات سه گانه، و مسابقات تنیس کلاسیک زنان کانبرا.

موسسه ورزش استرالیا (AIS) در حومه کانبرا، شهر بروس قرار دارد. AIS دوره‌های آموزشی حرفه‌ای مربیگری در ورزشهای قهرمانی را در رشته‌های مختلف برگزار می‌کند. AIS از سال 1981 شروع به کار کرده و قهرمانان بزرگی را تربیت کرده‌است.

کانبرا مقدار زیادی زمین فوتبال، گلف، پارک اسکیت، زمین تنیس و استخر شنا دارد که به روی عموم باز است. مسیرهای دوچرخه‌سواری برای مقاصد تفریحی و ورزشی نیز در شهر موجود است. پارک طبیعت کانبرا، مسیرهای پیاده‌روی، اسب سواری و موتورسواری در کوه دارد. ورزشهای آبی مثل قایق‌سواری، قایق بادبانی و اسکی روی آب از فعالیتهای مورد علاقه مردم در دریاچه‌های کانبرا است. مسابقات رالی اتومبیلرانی و موتورسواری و ساخت پست مسابقه موتور سیکلت رانی سرعتی از برنامه‌های آتی کانبرا است.

بهداشت

کانبرا دو بیمارستان عمومی بزرگ دارد، بیمارستان 500 تختخوابی کانبرا با نام قبلی وودن والی در منطقه گاران، و بیمارستان 174 تختخوابی کالواری در منطقه بروس در هر دو بیمارستان فعالیت آموزشی نیز انجام می‌شود. بزرگ‌ترین بیمارستان خصوصی کانبرا، بیمارستان یادبود جان جیمز در منطقه ویکین است. بیمارستان خصوصی کالواری در منطقه بروس و بیمارستان خصوصی سرمایه‌داری ملی نیز از متولیان امر درمان محسوب می‌شوند. شهر دارای 10 مرکز پرستاری کوچک است بیمارستانهای کانبرا موارد اضطراری را از طریق منطقه جنوبی نیوسلوت ولز دریافت می‌کنند. سرویس آمبولانس ACT یکی از چهار عامل خدمات دهی اضطراری در منطقه ACT می‌باشد.

تسهیلات پزشکی

استرالیا یک طرح درمان ملی دارد که افراد سهم خود را به آن می‌پردازند (1/5 در صد از درآمد مشمول مالیات) که Medicare نام دارد و 85 درصد از هزینه‌های درمانی (با نرخ‌های تعرفه ای) را می‌پردازد و خدمات بیمارستان را به شکل رایگان در اختیار افراد قرار می‌دهد. داشتن بیمه درمانی برای افراد غیر مقیم و بازنشستگانی که تحت پوشش Medicare نیستند، ضروری است. گردشگران بسیاری از کشورها از جمله انگلستان تحت پوشش موافقت نامه هالی دوجانبه قرار می‌گیرند.

حمل و نقل عمومی

ماشین، عمده‌ترین وسیله حمل و نقل در کانبرا است. سیاستهای گذشته باعث توسعه کیفیت راه‌ها و پایین بودن تراکم جمعیت در منطقه وسیعی از شهر شده‌است. حومه‌های کانبرا باغراه به هم متصل شده‌اند (جاده‌های دو طرفه با محدودیت سرعت بین 80 تا یکی از این جاده‌ها، باغراه توگرانونگ است که کانبرا را به توگرانونگ متصل می‌کند).

شبکه اتوبوسرانی پایتخت استرالیا (ACTION)، حمل و نقل عمومی شهر را تأمین می‌کند. شبکه گسترده‌ای از راه‌های دوچرخه‌سواری نیز ساخته شده‌اند. فقط 4.6٪ جمعیت از اتوبوس استفاده می‌کنند. 5.5٪ نیز پیاده یا با دوچرخه به محل کار می‌روند. شبکه ریلی شهری در کانبرا وجود ندارد. هر چند در نقشه‌های

گرفتن، خط ریلی و تراموا برای ارتباط شمال شهر با سایر نواحی در نظر گرفته شده بود. شبکه اتوبوسرانی خصوصی بین کانبرا و کوئین بیان، این شهر را به نیوساوت ولز متصل می‌کند.

خط آهن میان ایالتی، سیدنی را به کانبرا متصل می‌کند. ایستگاه راه آهن کانبرا در داخل منطقه جنوبی حومه کینگستون قرار گرفته است. بین سالهای 1920 و 1922 خط آهن از روی رودخانه مولونگلو عبور کرد و به سمت شمال تا مرکز شهر امتداد یافت هر چند به علت وقوع سیل، خط بسته شد و هیچ‌گاه بازسازی نگردید. دسترسی به ایستگاه قطار ملبورن از طریق شبکه اتوبوس انجام می‌شود که به فاصله یک ساعت از کانبرا در شهر یاس | نیوساوت ولز قرار دارد. برنامه ساخت قطار سریع‌السیر یا TGV بین سیدنی، ملبورن و کانبرا کامل شده است، ولی به علت عدم توجیه اقتصادی برخی قسمت‌های طرح، هنوز اجرایی نگردیده است.

کانبرا از طریق آزاد راه فدرال حدود سه ساعت با سیدنی فاصله دارد و از طریق آزاد راه بارتون، حدود هفت ساعت با ملبورن فاصله دارد. از طریق آزاد راه مونارو، دو ساعت با پسیت اسکی کوه‌های برخی و پارک کوسیوسکو فاصله دارد. از طریق آزاد راه کینگز نیز به شهر بایتموس در نیوساوت ولز دسترسی دارد که مرکز گذراندن تعطیلات در ساحل نیوساوت ولز است.

فرودگاه بین‌المللی کانبرا پروازهای داخلی به سیونی، ملبورن، بریسبان، آدلاید و پرت را انجام می‌دهد. پروازهای مستقیم روزانه به آلپوری و نیوکاسل در نیوساوت ولز انجام می‌شود. پروازهای بین‌المللی نیز در تاریخهای مقرر، کانبرا را به آنسوی آبها متصل می‌کند. تا سال 2003 باندهای فرودگاه بین فرودگاه غیر نظامی و پایگاه هوایی فایر بایرن | RAAF مشترک بود. در تاریخ 27 ژوئیه همان سال، پایگاه نیروی هوایی به جای دیگری منتقل شد و فرودگاه بطور کامل به کنترل اشخاص غیر نظامی درآمد.

تسهیلات اجتماعی

دولت ACT که مالک شرکت ACTEW است، مدیریت زیر ساختارهای فاضلاب و منابع آبی کانبرا را بر عهده دارد. ActewAGL، حاصل همکاری مشترک بین ACTEW و کمپانی روشنایی گازی استرالیا |AGL است و تأمین کننده تسهیلات شهری کانبرا مثل آب، گاز طبیعی، برق و برخی سرویس‌های ارتباطات سیار می‌باشد. آب کانبرا در چهار منبع ذخیره گشته‌است: سرهای کورین، بندورا و کاتر بر روی رودخانه کاتر و سه گوگونگ بر روی رودخانه کوئین بیان سرگوگونگ در منطقه نیوساوت ولز قرار دارد ولی توسط دولت ACT اداره می‌شود. شرکت ACTEW مالک دو کارخانه تصفیه فاضلاب کانبرا است که در فیش و یک و مولونگلو واقع شده‌اند.

برق کانبرا از خطوط برق ملی در هونت |منطقه پایتخت استرالیا و فیش و یک |منطقه پایتخت استرالیا و کوئین بیان |نیوساوت ولز، تأمین می‌شود. مقدار اندکی انرژی تجدیدپذیر بصورت محلی توسط ژنراتورهای واقع بر خط لوله اصلی آب کانبرا در کوهستان استروملو و نیروگاه متان در بلکونن و موگالین، تولید می‌شود. اولین تولید کننده انرژی داخلی در کانبرا در سال 1913، حومه آستون |منطقه پایتخت استرالیا بود. بر خلاف سایر شهرهای استرالیا، تیرهای برق در حومه‌های قدیمی کانبرا به جای خیابان روبردی، در قسمت پشتی مناطق مسکونی نصب شده‌اند. مانند دیگر بخش‌های استرالیا، سرویس‌های ارتباطات ثابت و سیار توسط تعداد زیادی از شرکت‌ها، ارائه می‌شود. اکثریت مالکیت زیر ساخت‌ها در اختیار شرکت تل استرا و مقداری نیز برای شرکت TransACT است (شرکتی که مبتنی بر ارتباطات کانبرا است). ACT دارای بیشترین میزان استفاده از کامپیوتر و اینترنت در استرالیا است.

کشاورزی در استرالیا

استرالیا از لحاظ زراعت و کشاورزی جزو 5 کشور اول جهان محسوب می شود. البته بومیان اولیه استرالیا کشاورز نبودند، بلکه شکارچیانی بودند که از طریق شکار حیوانات به زندگی خود ادامه می دادند. استرالیا قبل از آغاز جنگ های جهانی توانست اقدامات لازم برای رسیدن به جایگاهی جهانی در صادرات محصولات کشاورزی را انجام دهد. این کشور در فاصله زمانی 1901 تا آغاز جنگ جهانی اول مزارع گندم خود را به دو برابر گسترش داد. در هنگام جنگ جهانی دوم نیز «انجمن گندم استرالیا» تاسیس گردید تا نیازهای زمان جنگ را تامین و همچنین قیمت ها را ثابت نگاه دارد. این سرزمین حاصلخیز بیش از 25000 گونه گیاهی دارد که از آن ها برای مصارف خوراکی و دارویی استفاده می شود و این در حالی است که در سراسر اروپا تنها 17000 گونه گیاهی وجود دارد. کمی بیماری و آفت در استرالیا باعث شده محصولات کشاورزی و دامی استرالیا جایگاه بسیار مطلوبی در بازار جهانی صادرات به عنوان محصولاتی «تمیز، سبز و تازه» داشته باشند. کشاورزی در این کشور یکی از صنایع اصلی محسوب می شود که اشتغال حدودا پانصد هزار نفر در بخش کشاورزی و صنایع مرتبط با آن، خود نشان دهنده پویایی این صنعت در استرالیاست. در حال حاضر درآمدهای ناشی از صدور محصولات کشاورزی 3 درصد تولید ناخالص داخلی GDP را تشکیل می دهد. این در حالی است که تا اواخر دهه 1950، صادرات کشاورزی در حدود 80 درصد درآمدهای این کشور را تشکیل می داد، ولی این آمار بعد از اینکه دولت استرالیا تصمیم به متنوع سازی درآمدهای اقتصادی خود گرفت، کاهش یافت. با این حال استرالیا انواع گوناگونی از محصولات کشاورزی و دامی را تولید می کند و در حدود 80 درصد از تولیدات کشاورزی خود را صادر می نماید. محصولات عمده صادراتی استرالیا نیشکر، پنبه، غلات، گوشت گاو، پشم گوسفند و گوشت شترمرغ است.

اهمیت وزارت کشاورزی

وظیفه اصلی «وزارت کشاورزی، شیلات و جنگلبانی» استرالیا، راهبری سیاست های کشاورزی این کشور و همچنین کمک به کشاورزان و سایر صنایع دست اندرکار تهیه محصولات کشاورزی و دامی برای تهیه محصولات با کیفیت تر و رقابتی تر می باشد. البته حفظ جایگاه جهانی محصولات کشاورزی استرالیا، برداشتن موانع از سر راه تجارت محصولات کشاورزی و اطمینان حاصل کردن از کیفیت محصولات وارداتی

یا صادراتی از اولویت های کاری وزارت کشاورزی در استرالیا محسوب می گردد. وزارت کشاورزی برای دولت استرالیا یکی از وزارتخانه های بسیار مهم محسوب می شود. زیرا کشاورزی در سه دهه گذشته دو برابر در استرالیا رشد داشته و ارزش محصولات زراعی آن دو برابر در این مدت افزایش داشته است. کشاورزی از آن جهت برای استرالیا وزارتخانه ای کلیدی محسوب می شود که بدانید صادرات محصولات کشاورزی 22 درصد مجموع صادرات این کشور را به خود اختصاص داده است. هر چند که این کشور از لحاظ زراعت و کشاورزی جزو 5 کشور اول جهان محسوب می شود، ولی جالب است که بدانید حمایت دولتی از بخش کشاورزی در استرالیا کمتر از میانگین اعضای «سازمان همکاری های اقتصادی و توسعه» است و حتی یارانه های تعلق گرفته به بخش کشاورزی بسیار پایین هستند. تعرفه محصولات کشاورزی در این کشور پایین است به طوریکه میانگین آن 1/4 درصد می باشد. با این حال دولت این کشور در مواقعی نظیر خشکسالی و سایر بلایای طبیعی از کشاورزانش به خوبی حمایت می نماید.

دامداری در استرالیا

[Http://www.australiasheep.com/Sheep_eating_grass_edit02.jpg](http://www.australiasheep.com/Sheep_eating_grass_edit02.jpg)

این سرزمین از لحاظ دام بسیار غنی است. بیش از 140 میلیون راس گوسفند در مراتع و مزارع استرالیا وجود دارند. پشم گوسفند استرالیایی از لحاظ کیفیت و کمیت در جهان اهمیت خاصی دارد و یک منبع صادراتی و اقتصادی برای این کشور محسوب می شود. به این ترتیب می توان افزود که استرالیا بزرگترین صادرکننده پشم در جهان است. البته بعد از کشف این سرزمین توسط اروپاییان بود که صنعت پشم تبدیل به بزرگترین تجارت تاریخ استرالیا شد. صنعت پشم همچنان از مهمترین صنایع این کشور محسوب می شود و بخش عظیمی از درآمدهای اقتصادی استرالیا از طریق صادرات پشم به سایر کشورهای جهان به دست می آید. این اصطلاح عامیانه همچنان در بین ساکنان بومی این کشور رایج است که «استرالیا روی پشم گوسفند نشسته است». استرالیا همچنین بیش از 24 میلیون راس گاو دارد و در بخش صادرات پوست و گوشت گاو نیز جزو بزرگترین صادرکنندگان دنیا می باشد.

[Http://www.australiasheep.com/Sheep_eating_grass_edit01.jpg](http://www.australiasheep.com/Sheep_eating_grass_edit01.jpg)

ویژگی های خاص محیطی و جانوری

استرالیا کشوری با شرایط جغرافیایی و آب و هوایی مخصوص به خود است. قسمت مرکزی استرالیا خشک و سوزان است ولی قسمت های شرق و جنوب شرقی این کشور مرطوب، معتدل و بسیار حاصلخیز هستند. با این حال در این سرزمین جنگل های وسیعی دیده می شود که سبب خوش آب و هوایی و تنوع گیاهی و جانوری شده است. به طور کلی در این قاره، عجیب و غریب ترین حیوانات و گیاهان دیده می شود. کانگورو یک حیوان منحصر به فرد است که فقط در استرالیا زندگی می کند و زیستگاه اصلی آن در استرالیاست. برآورد شده که بیش از 40 میلیون کانگورو در این سرزمین یافت می شود. شترمرغ نیز یکی دیگر از گونه های جانوری استرالیاست که از گوشت، پر و تخم آن استفاده می شود. همچنین کوالا حیوان جالب دیگری است که فقط در استرالیا یافت می شود.

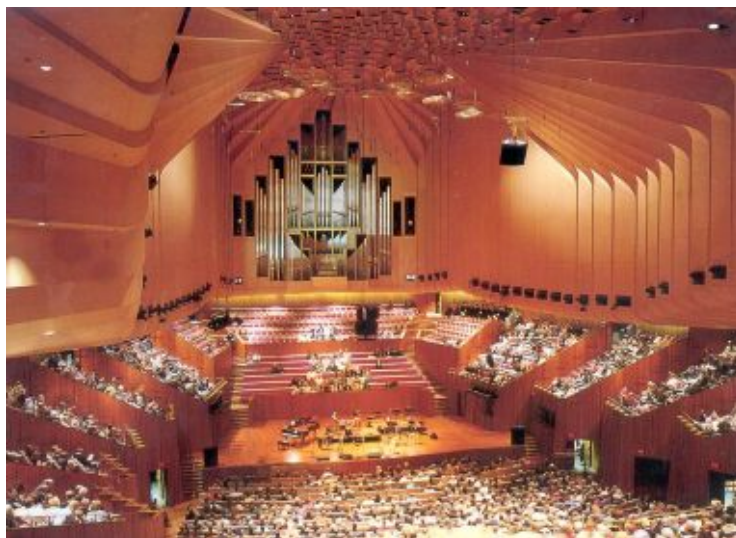
تصویری از مجموعه ی فرهنگی Brisbane city hall

با اسکان اروپاییان در استرالیا در قرن هجدهم میلادی، شیوه زندگی اروپایی به فرهنگ غالب استرالیا تبدیل شد. افزایش جذابیت فرهنگ استرالیا توسط کمک‌های مالی دولت بود که این کمک برای هنر، تغذیه و بهبود وسایل رفاهی بود. شهرهای کوچک و بزرگی ساخته شد که پر از ساختمان‌های هنری، گالری و تئاتر بود. در اواخر قرن 19 "ملبورن حیرت آور" Marvelous Melbourne پرجمعیت‌ترین شهر استرالیا و از ثروتمندترین شهرهای جهان و پس از لندن بزرگترین شهر در سراسر امپراتوری بریتانیا و دارای گالریها، تئاترها و موزه بود. بهترین معماران، خانه اپرای سیدنی را ساختند. اپرا، رقص باله، ارکستر سمفونی‌ها، بازیگران، نمایش‌نامه نویسان، شرکت‌های هنری و غیره توسط مجلس استرالیا حمایت می‌شدند. دولت‌های فدرال بر روی کمپانی‌های رادیویی استرالیایی مستقل از شبکه رادیویی و تلویزیونی سراسری سرمایه‌گذاری کردند. استرالیا همچنین دارای شرکت‌های رسانه‌ای، روزنامه و مجلات زیادی است که به فرهنگ منطقه‌ای کمک بسزایی می‌کند. امروزه شهر ملبورن به عنوان پایتخت فرهنگی کشور شهرت دارد.

تصویری از نمای بیرونی خانه‌ی اپرای سیدنی

<http://www.richard-seaman.com/Travel/Australia/Sydney/Harbour/SydneyOperaHouseAndSpeedBoat.jpg>

تصویری از نمای دورنی خانه‌ی اپرای سیدنی

http://mikebm.files.wordpress.com/2008/06/sydney_opera_house_concert_hall.jpg

مردم استرالیا به روزنامه و مجله خوانی علاقه زیادی دارند و بیش از 1200 عنوان مجله در کشور استرالیا به چاپ می‌رسد.

ایالت‌ها و شهرهای استرالیا

تصویری از تقسیم بندی ایالت های استرالیا

استرالیا از شش ایالت و دو سرزمین یا قلمرو (Territory) تشکیل شده است که اختیاراتشان کمتر از ایالت‌هاست. پایتخت استرالیا شهر کانبرا است و شهرهای بزرگ آن عبارت‌اند از ملبورن، سیدنی، بریزبن، آدلاید و پرت. ایالت‌ها و قلمروهای استرالیا عبارت‌اند از:

1. نیو ساوت ولز (NSW) یا ولز جنوبی جدید که مرکز آن سیدنی است.

نیو ساوت ولز (در انگلیسی: New South Wales) یا "ولز جنوبی نو" نام یکی از ایالت‌های کشور استرالیاست. مرکز این ایالت شهر سیدنی است که بزرگ‌ترین شهر استرالیاست. ایالت نیو ساوت ولز پر جمعیت‌ترین ایالت استرالیاست که در جوب شرق این کشور قرار گرفته است. این ایالت از شمال به کوئینزلند، از جنوب به ایالت ویکتوریا، از غرب به ایالت استرالیای جنوبی و از شرق به اقیانوس آرام محدود است و مساحتی بیش از 800 هزار کیلومتر مربع دارد. بلندترین نقطه آن "کوهستان برفی" Snowy Mountains است که 2228 متر ارتفاع دارد.

نیو ساوت ولز با ۶,۸۸۹,۱۰۰ نفر، پر جمعیت‌ترین ایالت استرالیاست و یک سوم کل جمعیت استرالیا را در خود جای داده است. برخی شهرهای مهم آن عبارت‌اند از:

- * سیدنی
- * نیوکاسل
- * ولونگونگ
- * ساوترلند
- * بلک تاون

2. کوئینزلند (QLD) که مرکز آن بریزبین می‌باشد.

کوئینزلند (به انگلیسی: Queensland) نام یکی از ایالت‌های کشور استرالیا است که در شمال شرقی این کشور قرار دارد. کوئینزلند از جنوب به ایالت نیو ساوت ولز و از غرب به قلمرو سرزمین شمالی و ایالت ویکتوریا محدود می‌شود. این ایالت از شرق و شمال به اقیانوس آرام محدود می‌گردد. کوئینزلند ایالتی وسیع است که مساحت آن اندکی بیشتر از کل مساحت ایران است. پایتخت کوئینزلند شهر بریزبین است که در جنوب شرقی این ایالت قرار گرفته است. شهرهای مهم دیگر آن گلد کست، کنز، تاونزویل، مکای و راکهمپتون می‌باشند. مساحت کوئینزلند 1852642 کیلومتر مربع است که بعد از استرالیا غربی دومین ایالت بزرگ استرالیا به شمار می‌آید. جمعیت آن نیز 4070400 نفر است که بیشتر در شهرهای کرانه شرقی ایالت مستقر شده اند و مرکز و غرب ایالت تقریباً خالی از سکنه است. جنوب کوئینزلند دارای آب و هوای نیمه استوایی است و شمال آن اقلیم استوایی دارد. غرب ایالت و مرکز آن نیز از علفزارها و زمینهای نیمه خشک پوشیده شده است. کوئینزلند دارای حکومت پادشاهی مشروطه می‌باشد و دارای یک پارلمان و دولت محلی است. فرماندار جاری کوئینزلند Quentin Bryce نام دارد. نام کوئینزلند برگرفته از نام ملکه ویکتوریا ملکه بریتانیا است.

شهرها

- * بریزبن
- * گلد کست
- * مکای
- * راکهمپتن
- * تاونزویل
- * سان شاین کست
- * کنز
- * روما
- * توومبا

3. استرالیای جنوبی (SA) با مرکزیت آدلاید.

استرالیای جنوبی (در انگلیسی: South Australia) نیز یکی از ایالت‌های کشور استرالیاست که در جنوب این کشور قرار دارد. مرکز استرالیای جنوبی شهر آدلاید است. این ایالت با تمام ایالت‌های استرالیا غیر از تاسمانی مرز مشترک دارد و از جنوب به اقیانوس منجمد جنوبی، از غرب به ایالت استرالیای غربی، از شمال به سرزمین شمالی، از شمال شرق به کوئینزلند و از شرق به ایالت ویکتوریا و ولز جنوبی جدید محدود است.

تاریخ

این جزیره در سال 1627 توسط دریانوردان هلندی مشاهده شد اما تا دو قرن بعد مورد توجه قرار نگرفت. در سال 1834 دولت بریتانیا قانونی تصویب کرد که بموجب آن استرالیای جنوبی به عنوان ایالتی مستقل شناخته شد و کم‌کم ساکنان آزاد (و نه محکومین) به آنجا رفته و شهر آدلاید را پایه گذاری کردند.

جغرافیا و جمعیت

مساحت استرالیای جنوبی 984377 کیلومتر مربع است که چهارمین ایالت بزرگ استرالیا به حساب می‌آید. بلندترین نقطه آن "کوه وودرُف" با ارتفاع 1435 متر و پست‌ترین نقطه آن دریاچه ایر با 15- متر ارتفاع است. جمعیت استرالیای جنوبی 1558200 نفر است (2007) که پنجمین ایالت پر جمعیت استرالیا محسوب می‌شود. همانند بیشتر ایالت‌های استرالیا، نواحی نزدیک به دریا (در جنوب این ایالت) سرسبز و آباد است و نیمه شمالی آن خشک و تقریباً خالی از سکنه است. بیشترین جمعیت در مرکز آن، آدلاید و دره‌های منتهی به ساحل جنوبی و یا کناره‌های رود مورای زندگی می‌کنند. اقتصاد استرالیای جنوبی بیشتر بر پایه کشاورزی است و گوشت، گندم، پشم و شراب فراورده‌های عمده این ایالت هستند.

شهرها

* آدلاید

* بندر آگوستا

* بندر پیری

* بندر لینکلن

دانشگاه‌ها

* دانشگاه استرالیای جنوبی

* دانشگاه آدلاید

* دانشگاه فلیندرز

4. تاسمانی (TAS) که جزیره‌ای است در جنوب شرقی سرزمین اصلی و مرکز آن هوبارت می‌باشد.

تاسمانی، نام جزیره و ایالتی است در جنوب شرق استرالیا. تاسمانی در 200 کم جنوب پاره شرقی قاره اقیانوسیه، جای گرفته است و تنگه بس این دو توده خشکی را از هم جدا می‌کند. شمار مردمانش 484,700 تن (مارچ 2005، ای بی اس) و گستره اش 68,332 کم مربع (26,383 مایل مساحت) می‌باشد. تاسمانی خود را ایالت طبیعی (Natural

(State) و جزیره بازیابی جوانی (Island of Rejuvenation) می‌خواند که به محیط طبیعی فراوان و تقریباً دست نخورده اش باز می‌گردد. 40% از تاسمانی رسماً حفاظت شده، پارک ملی و میراث جهانی است. مرکز آن شهر هوبارت است.

5. ایالت ویکتوریا (VIC) که مرکز آن ملبورن است.

ویکتوریا (در زبان انگلیسی: Victoria) ایالتی است واقع در جنوب شرق کشور استرالیا. مرکز ایالت ویکتوریا شهر ملبورن است.

تاریخ

پس از ایجاد مستعمره نیو ساوت ولز توسط بریتانیا در سال 1778، کم‌کم جمعیت اروپائیان به دیگر مناطق سرزمین استرالیا مهاجرت کردند. نخستین گروه از ساکنان ویکتوریا در بندر پرتلند در غرب این ایالت ساکن شدند. در سال 1835 بنای شهر ملبورن نهاده شد اما ایجاد مستعمره مستقل ویکتوریا در سال 1851 توسط بریتانیا اعلام شد. از همین سال با اکتشاف طلا در این ایالت سیل مهاجران از دیگر کشورها بویژه ایرلند و چین به این منطقه سرازیر شد و ملبورن و ویکتوریا هم به لحاظ جمعیت و هم صنعت و بازرگانی، توسعه فراوانی یافتند؛ به گونه‌ای که این شهر موسوم به "ملبورن حیرت آور"، به بزرگترین شهر امپراتوری بریتانیا پس از لندن تبدیل گشت. در سال 1901 با اعلام استقلال استرالیا، ویکتوریا به عنوان یکی از ایالت‌های مستقل اعلام و ملبورن به پایتختی این کشور برگزیده شد. هرچند در سال 1927، شهر نوساخته کانبرا پایتخت استرالیا گردید. امروزه ملبورن به عنوان مرکز فرهنگی-هنری و ورزشی کشور و نیز قطب علمی، صنعتی و بازرگانی استرالیا به حساب می‌آید.

جغرافیا و جمعیت

این ایالت از شمال به نیو ساوت ولز، از غرب به استرالیای جنوبی و از جنوب به دریا‌های آزاد محدود است. بلندترین نقطه آن کوه بوگونگ با ارتفاعی کمتر از دوهزار متر و پست‌ترین جای آن کرانه‌های جنوبی است که هم سطح دریاست. مساحت این ایالت 237 هزار کیلومتر مربع است که از سرزمین‌های کوچک استرالیا به حساب می‌آید اما جمعیت آن در سال 2006 بیش از پنج میلیون و یکصد هزار نفر برآورد شده که دومین ایالت پر جمعیت استرالیا به حساب می‌آید.

شهرهای ویکتوریا

مرکز ویکتوریا، شهر بزرگ ملبورن است که دومین شهر استرالیا به حساب می‌آید. از دیگر شهرهای مهم این ایالت می‌توان به اینها اشاره کرد:

* بالارت Ballarat

* بندبگو Bendigo

* لاتروب Latrobe City

* بنالا Benalla

گردشگاهها

- * صخره‌های دوازده حواری
- * جزیره فیلیپ
- * راه بزرگ اقیانوسی
- * دره یارا

تصویری از Melbourne Royal Exhibition House

6. استرالیای غربی (WA) که مرکز آن پرت می‌باشد.

استرالیای غربی بزرگ‌ترین ایالت استرالیا (از لحاظ مساحت) است که یک سوم غربی این کشور را اشغال می‌کند و با ایالات "استرالیای جنوبی" و "منطقه شمالی" مرز دارد. این ایالت پس از جمهوری یاقوتستان در روسیه، بزرگ‌ترین ناحیه استانی در جهان است. پایتخت این ایالت شهر پرت است. خاک‌های شنی اطراف پرت از جلوه‌های مشهور این ایالت است.

7. قلمرو سرزمین شمالی (NT) مرکز آن داروین است.

سرزمین شمالی یا قلمرو شمالی (در انگلیسی: Northern Territory) یکی از سرزمینهای اصلی استرالیا در شمال این کشور است و تنها سرزمینی در استرالیا است که به عنوان ایالت شناخته نمی‌شود و حقوق یک ایالت کامل را ندارد. مرکز این قلمرو شهر

داروین است. قلمرو شمالی از شرق به کوئینزلند، از غرب به استرالیای غربی و از جنوب به استرالیای جنوبی محدود می‌شود.

قلمرو شمالی در شمال دارای جنگلهای مرطوب با آب و هوای استوایی است اما بیشتر مساحت آن را بیابان تشکیل می‌دهد. جمعیت این ایالت اندکی بیش از دویست هزار نفر است که کم جمعیت‌ترین بخش استرالیا به حساب می‌آید. چشمه‌های آلیس و کاترین دو شهر دیگر آن هستند.

بیش از یک چهارم جمعیت این قلمرو را بومیان استرالیا تشکیل می‌دهند که بالاترین نسبت حضور بومیان در میان ایالت‌های استرالیا است. قلمرو شمالی همچنین تنها قسمت استرالیا در طول تاریخ است که نبرد نظامی را از نزدیک دیده‌است. شهر داروین در طول جنگ جهانی دوم به دفعات از سوی نیروی شاهنشاهی هوایی ژاپن بمباران شد.

جاده‌های این قلمرو تا سال 2007 محدودیت سرعت نداشتند و داروین در سال 2004 برای اولین بار به خط راه آهن ملی وصل شد. این قلمرو به دلیل حضور یکی از پایگاه‌های ناوبری ماهواره‌ای مهم ایالات متحده دارای جمعیت قابل توجه آمریکایی نیز می‌باشد. صخره آپرز (نام بومی: اولورو) که از مهم‌ترین آثار طبیعی استرالیا است و جزو آثار شناخته شده میراث فرهنگی جهانی است در 450 کیلومتری چشمه‌های آلیس قرار دارد. صنعت توریسم امروزه از مهم‌ترین منابع درآمد این قلمرو به شمار می‌رود.

8. سرزمین پایتخت استرالیا (ACT) مشتمل بر شهر کانبرا و اطراف آن.

سرزمین یا قلمرو پایتختی استرالیا (در انگلیسی: Australian Capital Territory) و به اختصار ACT) کوچک‌ترین ایالت از مجموع هشت ایالت دارای دولت مستقل در استرالیا است. قلمرو پایتختی استرالیا، همانند یک بخش کوچک در دل ایالت نیو ساوت ولز قرار گرفته و با ایالت دیگری هم مرز نیست. اهمیت این قلمرو به خاطر وجود کانبرا، پایتخت استرالیا، در آن است.

ورود سپیدپوستان به این منطقه در سال 1820، تقریباً پنج دهه بعد از ورود جیمز کوک اتفاق افتاده‌است. ده سال پس از تأسیس کشور فدرال استرالیا در سال 1901، این سرزمین از نیو ساوت ولز جدا شد و به دولت فدرال برای ساختن پایتختی جدید تحویل شد.

کانبرا، پایتخت استرالیا

[Http://www.australiasheep.com/kanbra2.jpg](http://www.australiasheep.com/kanbra2.jpg)

کانبرا پایتخت کشور استرالیا است. جمعیتی بیش از 325 هزار تن دارد و بزرگ‌ترین شهر غیر بندری استرالیا به شمار می‌آید. در 300 کیلومتری جنوب غربی سیدنی و 650 کیلومتری شمال شرقی ملبورن واقع است. کانبرا در سال 1908 در توافقی میان سیدنی و ملبورن به پایتختی استرالیا برگزیده شد. این شهر به عنوان شهری که کاملاً با نقشه قبلی ساخته شده‌است با دیگر شهرهای استرالیا تفاوت دارد. کانبرا به عنوان پایتخت استرالیا، پارلمان و دادگاه عالی این کشور و بسیاری دیگر از اداره‌های دولتی را در خود جای داده‌است. کانبرا همچنین مورد علاقه گردشگران داخلی و خارجی استرالیاست.

این شهر تنها شهر در بین تمامی شهرهای استرالیا است که با هدف قبلی و با طراحی قبلی ساخته شده‌است. پس از مسابقه بین‌المللی طراحی شهری، طرح معمار شیکاگوئی، والتر بورلی گریفین انتخاب گردید و عملیات ساخت در سال 1913 آغاز گردید. طراحی شهر مملو از باغهای شهری بود و مساحت‌های زیادی به فضای

سبز اختصاص داده شد بطوریکه کانبرا عنوان «پایتخت بوته» را به خود اختصاص داد. هر چند رشد و توسعه کانبرا در اثر جنگ‌های جهانی کاهش یافت، پس از جنگ جهانی دوم دوباره مسیر پیشرفت را ادامه داد. کانبرا محل استقرار هیأت دولت، خانه پارلمان، دادگاه عالی استرالیا و سازمانهای متعدد دولتی است. همچنین محل استقرار چندین موسسه فرهنگی و اجتماعی ملی است. دولت فدرال بیشترین درصد تولید ناخالص ملی را دارد و بزرگ‌ترین کارفرما در کانبرا است. کانبرا همچنین مقصد مورد توجه توریست‌های داخلی و خارجی است.

اغلب استرالیایی‌ها نام شهر را در دو بخش تلفظ می‌کنند /kæm.bɪə/ یا /can-bra/ یا /kæm.bɪə/ یا /cam-bra/ تعداد کمی از تلفظ /kæn.bə.ɪə/ یا /kæn.be.ɪə/ استفاده می‌کنند. ساکنین شهر را کانبرایی /kæn.be.ɪəns/ می‌گویند.

تاریخچه‌ی کانبرا

منطقه امروزی کانبرا پیش از ورود سفیدپوستان، زیستگاه فصلی قبائل نگونوال و والگالو بود. مردم نگاریگو در جنوب شرقی کانبرا، گوندونگورا در شمال، یوئین در ساحل و ویراجوری‌ها در غرب زندگی می‌کردند. یافته‌های باستان‌شناسی از ناحیه کانبرا نشانگر سکونت انسان از دست کم 21 هزار سال پیش در این منطقه است. واژه «کانبرا» برگرفته از نام قوم محلی نگابری دانسته‌اند. این قوم از گروه خانوارهای نگونوال است. برخی دیگر نام کانبرا را مشتق از واژه «کامبرا» به معنی «محل ملاقات» در زبان نگونوال می‌دانند.

جغرافیا و آب و هوای کانبرا

مساحت کانبرا 6/805 کیلومتر مربع (0/311 مایل مربع) می‌باشد و در نزدیکی رشته کوه‌های برینداابلا قرار گرفته که تقریباً 150 کیلومتر (93 مایل) از ساحل شرقی فاصله دارد. این شهر در ارتفاعاتی قرار گرفته که از 550 متر تا 700 متر تغییر می‌کنند (1800 تا 2300 فوت) بلندترین نقطه کوه ماجورا با ارتفاع 888 متر (2913 فوت) می‌باشد. تپه‌های بزرگ دیگر شامل کوه تیلور (ناحیه پایتخت استرالیا)، کوه اینسلی (ناحیه پایتخت استرالیا)، کوه موگاموگا و کوهستان سیاه (ناحیه پایتخت استرالیا) می‌باشند. بوته زارهای اطراف مخلوطی از گیاهان اوکالیپتوس، ساوانا، زمینهای سر سبز، باتلاق و جنگل‌های اوکالیپتوس خشک می‌باشد.

رودخانه ملونگلو از کانبرا عبور می‌کند و برای تأمین آب شهر، سری بر روی آن ساخته شده که دریاچه بورلی‌گریفن را شکل داده‌است. سپس ملونگلو به رودخانه موروم بیچی در شمال غربی کانبرا وصل می‌شود که آن هم در جهت شمال غربی به سمت شهر یاس در نیوساوت ولز می‌رود. رودخانه کرئین بیان، ملونگلو را، به زمینهای اوکس متصل می‌کند. نهرهای کوچک زیادی از قبیل نهر جرا بومبرا و نهر یارا لوملا به ملونگلو و موروم بیچی جریان دارند. دو تا از این نهرها با نام‌های گینندرا و توگرانونگ برای شکل دادن دریاچه‌های گینندرا و توگرانونگ، سدبندی شده‌اند. در گذشته گاهی رودخانه ملونگلو طغیان می‌کرده و باعث سیل می‌شده‌است.

بخاطر عرض جغرافیایی ویژه و فاصله و ارتفاع از ساحل، کانبرا چهار فصل مجزا دارد. آب و هوای اکثر مناطق ساحلی که تمامی پایتخت‌های ایالتی را در بر می‌گیرد، معتدل است. کانبرا هوای گرم، تابستانهای خشک، و زمستانهای ملایم با مه سنگین و سرمازدگی متناوب و بارش نادر برف در منطقه تجارت مرکزی CBD و مناطق اطراف، دارد. بیشترین دمای ثبت شده، در یکم فوریه 1968 بوده‌است. [1] کمترین دمای ثبت شده در 11 ژوئیه 1971 است. تقریباً هر سه زمستان یکبار، و حداکثر بارش در بهار و تابستان دیده می‌شود.

ساختار شهری کانبرا

کانبرا شهری با طراحی قبلی است که توسط معمار معروف قرن بیستم آمریکا، والتر بورلی‌گریفن طراحی شده‌است. مرکز شهر در مسیر دو محور عمود بر هم طراحی شده‌است. محور آبی که تا دریاچه‌گریفن امتداد می‌یابد و محور زمینهای تشریفاتی که از خانه پارلمان در کاپیتال هیل تا خیابان ANZAC و یا دبوهای جنگی استرالیا در کوهپایه کوه آینسلی ادامه می‌یابد. منطقه معروف به مثلث پارلمانی کانبرا از سه محور تشکیل شده که از کاپیتال هیل در امتداد خیابان رفاه اجتماعی تا مرکز سیویک در حوالی سیتی هیل در امتداد خیابان قانون اساسی تا محوطه دفاعی در راسل هیل و در امتداد خیابان کینگز به کاپیتال هیل گسترده شده‌است. نواحی شهری کانبرا به محدوده‌های برنامه‌ریزی شده، مرکز شهر، مرکز گروه و حومه‌های محلی تقسیم شده‌است. هفت محدوده وجود دارند که هر کدام به حومه‌های کوچک‌تر تقسیم شده‌اند و هر کدام یک مرکز شهر دارند که محل فعالیتهای اجتماعی و خرید و فروش است. این محدوده‌ها به ترتیب زیر مسکونی شدند:

* کانبرای شمالی، در سالهای 1920 و 1930 مسکونی شد که تا 1960 ادامه داشت و دارای 15 حومه است.

* کانبرای جنوبی، از سال 1920 تا 1960، دارای 12 حومه

* دره وودن، در سال 1963 مسکونی شد، 13 حومه

* بلکنن، در سال 1967 مسکونی شد، دارای 25 حومه

* وستون گریک، در سال 1969 مسکونی شد، دارای 8 حومه

* توگرانونگ، در سال 1974 مسکونی شد، دارای 19 حومه

* گانگهلین، در سال 1990 مسکونی شد، تاکنون 7 حومه دارد.

محدوده‌های کانبرای شمالی و جنوبی اساساً مبتنی بر طراحی والتر بورلی گرفن هستند. پس از سال 1967، کمیسیون توسعه پایتخت کشوری «نقشه Y» را طراحی کرد تا شهر کانبرا را وسیع‌تر کند و مجموعه‌ای از مراکز خرید و مرکز شهرها را راه‌اندازی کرده و با بزرگراه به یکدیگر متصل کند. این نقشه شبیه حرف Y بود که توگرانونگ در قسمت پایینی و بلکنون و گانگهلین در دو انتهای دو بازوی آن قرار داشتند. توسعه کانبرا توسط دولت حمایت شد. تمامی زمینهای واقع در ACT به مدت 99 ساله از دولت ملی اجاره گرفته شده‌اند هر چند اکثر اجاره‌ها امروزه توسط دولت ناحیه، مدیریت می‌شود. اغلب حومه‌ها دارای مغازه‌های محلی می‌باشند و نزدیک به مرکز بزرگ خرید قرار دارند. امکانات اجتماعی و مدارس اغلب نزدیک به مغازه‌های محلی یا مراکز خرید قرار دارند. بیشتر حومه‌های استرالیا از روی نام استرالیایی‌های معروفی که اولین ساکنان این شهر بوده‌اند، نام‌گذاری شده‌است. خیابانها عموماً از روی موضوع خاص نام‌گذاری شده‌اند مثلاً خیابان راضی از روی سدها و آب بندها و خیابان پاژ از روی بیولوژیست‌ها و ناتورالیست‌ها نام‌گذاری شده‌است. اغلب هیأت صنایع سبک وجود دارد: حومه‌های فیش و یک، میچل و هومه.

آداب و رسوم و رعایت آداب و موارد ایمنی

هر کشوری آداب و رسوم خود را دارد و استرالیا نیز از این قاعده مستثنی نیست. در اینجا چند مورد از مواردی

که مردم استرالیا در آداب اجتماعی از آنها استفاده می‌کنند ذکر شده است :

برای نشان دادن علاقه و گوش کردن حتما به چشمان مخاطب خود نگاه کنید.

بعد از عطسه کردن حتما عذر خواهی کنید. چون عذر خواهی بعد از عطسه کردن مرسوم است اما در رابطه با

گرفتن آب بینی "فین کردن" ، حتی در اماکن عمومی، نیازی به عذر خواهی نیست.

استرالیایی ها ترجیح می دهند از اسم کوچک افراد برای صدا کردن آنها استفاده کنند. با این وجود در ملاقات

اول کسی را با نام کوچک صدا نکنید مگر اینکه خودش از شما بخواهد . البته در ادارات افراد همدیگر را با نام

کوچک صدا می کنند.

استرالیایی ها خیلی رسمی نیستند، بنابراین در آشنایی ها و ملاقات بسیار راحت و خودمانی هستند. در ملاقات

اول از بوسیدن افراد و یا در آغوش گرفتن افراد، جدا خودداری نمایید و فقط به دست دادن و لبخند اکتفا

کنید.

گفتن کلمات مودبانه مانند Please در درخواست ها و Thank you در هنگام انجام کار فراموش نشود.

دعوت شدن به یک رستوران یا بار و یا کافی شاپ به معنای همراهی دعوت کننده است نه پرداخت

صورتحساب توسط ایشان.

در صورت دریافت دعوت نامه حضور و یا عدم حضور حتما به اطلاع دعوت کننده رسانده شود.

اگر برای شام به خانه کسی دعوت شده باشید، بهتر است که به شرط ادب به همراه یک جعبه شکلات یا گل

یا یک بطری با کیفیت مشروب به عنوان پیشکش با خود ببرید.

در صورت تاخیر در یک قرار ملاقات حتما باید این تاخیر را با اطلاع طرف دیگر برسانید.

معمولا یک هدیه ی کوچک در بین اعضای خانواده، دوستان نزدیک، و یا همسایه ها در مراسمی مثل

سالگرد تولد و کریسمس رد و بدل می شود.

سیگار کشیدن در ادارات و مجامع عمومی ممنوع می باشد.

پوشیدن لباسهای سنتی در ادارات ممنوع میباشد.

از انجام هر حرکتی که جنبه نژاد پرستی داشته باشد خودداری کنید.

تحقیر - تهدید - فحش دادن و توهین به دیگران خلاف قانون بوده و شدیداً با آن برخورد می‌شود.

1- هنگامی که به شخصی معرفی می‌شوید معمولاً باید از همان القاب و اسامی که آن شخص معرفی کننده به کار میبرد استفاده کنید. مثلاً اگر شخصی را بروس معرفی کنند شما نیز میتوانید او را بروس خطاب کنید. پس از آنکه به شخصی معرفی شدید، معمولاً می‌گویید Hello, pleased to meet you و دست میدهید.

در استرالیا مردان معمولاً روبوسی نمیکنند و همدیگر را در آغوش نمیگیرند.

از آنجایی که استرالیایی‌ها غیر رسمی هستند و حتی افراد غریبه را نیز رفیق خطاب میکنند (حتی زنان را). باید بدانید که واژه رفیق یا همان Mate در اصل برای مردان به کار میرود و رفیق کسی بودن افتخار بزرگی است.

2- استرالیایی‌ها در مقایسه با اقوام انگلیسی خود بسیار خودمانی‌ترند (مانند آمریکایی‌ها - و در سوال کردن و اظهار عقیده رک هستند. در اولین برخوردتان با یک استرالیایی چنانچه سوال‌های خصوصی زیادی از شما پرسید چندان تعجب نکنید و به دل نگیرید چون آنها فقط کنجکاوند و غریبه‌ها واقعاً برایشان جالب هستند. استرالیایی‌ها معمولاً با غریبه‌ها برخوردی دوستانه دارند و مهمان نواز نیز هستند.

3- این امر که همسایه‌ها تازه واردین رو برای صرف چای دعوت میکنند امری متداول است اگرچه در شهرها ممکن است این آشنایی و معاشرت چندان آسان نباشد. یک شیوه‌ی مناسب برای آشنا شدن با همسایه‌ها این است که یک مهمانی باریکیو (مهمانی به صرف کباب - ترتیب دهید و همه‌ی همسایگان را دعوت کنید. معمول است که از شما میخواهند که در مهمانی‌ها و پیک‌نیک‌ها به بطری نوشیدنی همراه خود بیاورید.

4- پوشش استرالیایی‌ها معمولاً غیر رسمی و راحت است. مثلاً در تابستان در اداره شلوار کوتاه میپوشند و پوشیدن کت و شلوار و کروات معمول نیست مگر اینکه سمت مهمی داشته باشید مثلاً مدیر بخش یا گروهی باشید. چنانچه در مراسمی رسمی دعوت شدید بهتر است برسید که چه لباسی مناسب اون مراسم است. در

مورد عروسی نیز همینطور اگر در عروسی دعوت شدید در مورد لباس مناسب سوال کنید مگر اینکه بخواهید انگشت نما شوید.

5- معمولا از مهمان انتظار می رود که وقت شناس باشد مگر در مورد مهمانی های خاص که دیر رسیدن نشاندهنده ی شخصیت اجتماعی افراد است (به شرطی که پس از مهمان سرشناس اصلی نرسید -).
در مراسم عروسی هر کس که دیر به مهمانی شام برسد و یا اصلا نرسد باید انتظار داشته باشد تا از لیست آینده ی مهمان ها حذف شود (مگر عذر موجهی برای تاخیر یا حاضر نشدنش وجود داشته باشد -).

6-انعام دادن در استرالیا چندان معمول نیست، اگر چه ممکن است کسی تمایل داشته باشد که انعام بدهد ولی در کل خیلی مرسوم نیست. برخلاف کشورهای غربی در استرالیا هرگز به راننده ی تاکسی انعام نمی دهند ولی معمول است که کرایه ی تاکسی را به نزدیکترین عدد گرد کنند. حتی باربران و کارمندان هتل و کارکنان دستشویی ها نیز از شما انتظار انعام ندارند اما اگر به آنها انعام ندهید ناراحت نمی شوند. هرچند با مواردی که گفته شد که در استرالیا انعام دادن مرسوم نیست ولی استثناهایی هم وجود دارد. مثلا در رستوران های کلاس بالا متداول است که در ازای سرویس خوب رستوران تا 10 درصد از صورت حساب را انعام می دهند.

تلویزیون و سینما

استرالیا دارای پنج شبکه تلویزیونی تجاری در سطح ملی است که برنامه‌های آنها در نواحی مختلف ممکن است متفاوت باشد. همچنین شبکه‌های تلویزیونی پولی زیادی در این کشور قابل دریافت است. به دلیل بزرگی سرزمین استرالیا، تعداد ایستگاههای رادیویی این کشور بسیار زیاد است و اغلب شهرهای کوچک نیز یک یا چند رادیوی محلی دارند. سینمای استرالیا بیشتر بازتاب زندگی استرالیایی‌ها بویژه در نقاط غیرشهری است. سینما از تفریحات مورد علاقه استرالیاییهاست و سالنهای سینمای این کشور از رونق و کثرت زیادی برخوردارند. این کشور هنرمندانی چون نیکول کیدمن، هیت لجر و تونی کُلت را به سینمای جهانی عرضه کرده‌است. آغاز شکوفایی صنعت سینما و فیلم سازی در استرالیا به دهه 1970 باز می‌گردد که توسط فیلم «پیک نیک دسته جمعی در هنگینگ راک» (1975) به کارگردانی یک استرالیایی به نام پیتر ویر باعث جذب مخاطبان جهانی و نیز شناسانده شدن نام این کشور در صنعت سینما شد. ورنر هرتزوگ فیلمساز آلمانی، فیلمی دارد با عنوان جایی که مورچه‌های سبز خواب می‌بینند؛ ماجرای فیلم، ماجرای همین بومیان است. بومی‌ها می‌خواهند مانع یک شرکت راهسازی شوند، چون شرکت می‌خواهد تپه‌ای را خراب کند که به باور آنها مورچه‌های سبز در پناه آن استراحت می‌کنند.

موسیقی و نمایش

قدیمی‌ترین نوع موسیقی در استرالیا مربوط به مردمان بومی آنجا است در منطقه بومی استرالیا، آهنگهایی با درون مایه اجتماعی و روحانی اجرا می‌شود. در طی اجتماعات بومیان که به «کوروبوری» معروف است، رقص و آواز قسمت مهمی از سرگرمیها را شامل می‌شود. در مراسم و جشنهای مذهبی، سرودها روح بومیان مختلف را به هم پیوند می‌دهد که به آن «زمان رویایی» می‌گویند. مردم بومی بر این باورند که در گذشته‌ای دور، در زمان رویایی نغمه‌هایی خوانده شد که باعث حیات خونی بخشیدن به ارواح در زمین شد. امروزه این آواها در مراسم مذهبی برای بقاء و گسترش زندگی گیاهان و حیوانات خوانده می‌شود.

تاریخ موسیقی اروپایی در استرالیا به دوران ساکن شدن بریتانیایی‌ها در این قاره برمی‌گردد که با خود آواهای دسته جمعی را نیز آوردند. امروزه هر شهر بزرگ، دارای سالن ارکستر و اپرا به همراه شرکت رادیویی استرالیا است. ستارگان بزرگ و رهبران ارکستر از بسیاری از کشورها مرتباً به استرالیا سفر کرده و گرد هم می‌آیند. استرالیا از طریق صدای رسا و بی‌همتای «نلی ملبا» و «جان ساترلند» برای موسیقی جهان اقدام به جمع‌آوری کمکهای مالی می‌کند. استرالیا در زمینه موسیقی مردمی (پاپ)، راک و متال نیز هنرمندان مشهوری دارد. گروه متال ای‌سی/دی‌سی (AC/DC) و خواننده پاپ مشهور کایلی مینوگ این از دسته هستند. کایلی مینوگ که اکنون ساکن بریتانیا است در سال 2007 «نشان امپراتوری بریتانیا» (OBE) را به خاطر خدمات ارزنده‌اش به هنر موسیقی از ملکه الیزابت دوم دریافت کرد. او همچنین در یکی از قسمت‌های سریال تلویزیونی محبوب «دکتر وو» (Doctor Who) نقش آفرید که در شب کریستمس سال 2007 از شبکه تلویزیونی بی‌بی‌سی پخش شد.

حيوانات خانگی

استرالیا برای حفظ حیات وحش و دام های بی نظیر خود، قوانین سختی در خصوص قرنطینه کردن دارد .
برای وارد کردن حیوانات خانگی (مثل سگ یا گربه) باید از خدمات بازرسی و قرنطینه استرالیا با آدرس زیر
مجوز بگیرید:

Australian Quarantine and Inspection service, GPO Box 858, Canberra
.ACT 2601, Australia tel 02-62723933

دیدنیهای مختلف در استرالیا

1- آدلاید

شهری در استرالیا و پایتخت ایالت استرالیای جنوبی است. آدلاید یکی از شهرهای زیبای استرالیا است. این شهر یکی از شش شهر پر جمعیت استرالیا می باشد. آدلاید دارای بیش از 1200000 جمعیت می باشد.

2- بریزبین

(نام انگلیسی آن Brisbane و تلفظ درست آن بریزبن brɪz.bən است) مرکز ایالت کوئینزلند در کشور استرالیا است. جمعیت کلان شهر بریزبین 1820400 نفر است که 989152 نفر آن در شهر بریزبین و بقیه در شهرهای اقماری آن زندگی می کنند. بریزبین بعد از سیدنی و ملبورن سومین شهر بزرگ استرالیاست. ساختار شهری بریزبین همانند دیگر شهرهای بزرگ استرالیا مشتمل بر مرکز شهر (Business Central District, CBD) و تعداد زیادی محله (Suburb) است.

دیدنیهای بریزبین

- رودخانه بریزبین
- پارک کرانه جنوبی رودخانه بریزبین South Bank Parklands
- گردشگاه کوهستانی کوت تا Mt. Coot-tha با نمای کامل از شهر
- چشم انداز کانگورو پوینت Kangaroo Point
- کتابخانه ایالتی کوئینزلند Queensland State Library
- ساختمان کازینو
- ساختمان شورای شهر بریزبین
- موزه نیروگاه برق Powerhouse Museum

3- بندر داروین (در انگلیسی: Darwin):

مرکز ایالت سرزمین شمالی در کشور استرالیاست. داروین در کناره خلیج بیگل و دریای تیمور بنا شده و 1660 کیلومتر مربع وسعت دارد. جمعیت داروین در سال 2005 برابر 111300 نفر برآورد شده است. این شهر از نظر نظامی اهمیت دارد و پایگاههای نظامی زیادی در آن هست. همچنین پرورشگاههای آبزیانی چون کروکدیل و ماهیان از صنایع مهم آن به شمار می رود. اطراف داروین پارکهای حفاظت شده زیادی دارد که به دلیل داشتن تمساح های خطرناک شهرت دارند. "دانشگاه چارلز داروین" مهمترین مرکز آموزش عالی آن است.

داروین دارای آب و هوای استوایی است و در فصلهایی از سال، بارندگی های شدید دارد. در مجموع دارای دو فصل مرطوب و خشک است. میزان بارندگی سالانه در آن بیش از 1700 میلی متر است. داروین عمدتاً دارای هوایی مرطوب و بسیار گرم است.

دیدنیهای داروین:

- یادمان استوارت
- موزه تلگراف
- معبد چینی
- باغهای گیاهی جرج براون
- پارک جنگلی ملی چارلز داروین
- غارهای کوتا کوتا Cutta Cutta Caves Nature Park
- پارک جنگلی ملی کاکادو Kakadu National Park

4- راکهمپتون یا راکهمپتن (در انگلیسی: Rockhampton):

شهری است در شرق کوئینزلند استرالیا. این شهر در کناره اقیانوس آرام و در مرکز کوئینزلند قرار گرفته و فاصله آن با بریزبین بیش از ششصد کیلومتر است. آب و هوای نیمه استوایی دارد و جمعیت آن کمتر از شصت هزار نفر است. ناحیه ای که این شهر در آن قرار گرفته به نام "کوئینزلند مرکزی" شهرت دارد هرچند این ناحیه در شرق این ایالت است نه در مرکز آن. دانشگاه کوئینزلند مرکزی در این شهر قرار دارد.

5- سیدنی:

بزرگترین و قدیمیترین شهر استرالیا و پایتخت ایالت ویلز جنوبی نو یا نیو ساوت ولز است. نیمی از ایرانیان مهاجر به استرالیا یعنی 9323 نفر در شهر سیدنی ساکن هستند

استرالیا حدود 280 هزار نفر مسلمان دارد که بیشتر آنها در دو شهر سیدنی و ملبورن زندگی می کنند.

6- ملبورن:

با جمعیتی برابر با 3,7 میلیون نفر، دومین شهر پر جمعیت استرالیا به حساب می آید. (تخمین 2007) این شهر در جنوب شرقی کشور استرالیا قرار گرفته است و پایتخت ایالت ویکتوریا و منزلگاه بیش از 70% اهالی این ایالت می باشد. ملبورن در سال 1835، چهل و هفت سال پس از ورود اولین اروپائیان، بوسیله مهاجرینی آزاد بنیان نهاده شد. با هجوم جویندگان طلا در دهه 1850، ملبورن از یک اقامتگاه موقت در اطراف رود یارا به یک کلانشهر در حال رشد تبدیل شد. به سال 1865 "ملبورن حیرت آور" مهمترین و پرجمعیت ترین شهر استرالیا بود. از سال 1901 تا سال 1927 که کانبرا ساخته شد، فدراسیون استرالیا، ملبورن را پایتخت موقت کشور قلمداد میکرد.

امروزه ملبورن یکی از مراکز مهمِ فعالیتهای تجاری، صنعتی و فرهنگی است تا آنجا که اغلب از آن به عنوان پایتخت ورزشی و فرهنگی استرالیا یاد می‌شود. این شهر همه ساله میزبان بسیاری از رخدادهای مهم فرهنگی و ورزشی استرالیا است. المپیک تابستانی 1965 و بازیهای مشترک المنافع 2006 در این محل برگزار شد. ملبورن بابت معماری ویکتوریایی اش شهرت یافته است. این معماری منحصر به فرد شامل ساختمان نمایشگاه سلطنتی که میراثی جهانی است و همچنین چشم اندازهای قابل توجهی همچون ایستگاه خیابان فلیندرز، میدان کریکت ملبورن و شبکه گسترش یافته تراموا است که به لحاظ گستردگی در نیمکره جنوبی بزرگترین و در جهان سومین است. همچنین ملبورن چندین نوبت به عنوان بهترین شهر دنیا برای زندگی شناخته شده است.

7- مکای یا ماکای (در انگلیسی: Mackay):

نام یکی از شهرهای ایالت کوئینزلند استرالیا است. این شهر در شمال شرق این ایالت و در ساحل اقیانوس آرام قرار دارد.

مکای شهری است با آب و هوای نیمه استوایی که در نه صد کیلومتری شمال بریزبین قرار گرفته است. این منطقه در سال 1970 توسط بریتانیایی ها مشاهده شد و کاپیتان کوک برخی مناطق آن را نامگذاری کرد مرکز تولید شکر در استرالیا است و به پایتخت شکر استرالیا شهرت یافته است. یک سوم شکر تولید استرالیا، محصول این منطقه است. جمعیت این شهر اندکی بیش از 82 هزار نفر است.

دیدنیهای ماکای:

- باغهای گیاهی منطقه ای
- پارک ملی اونگلا
- جزیره های ویتساندی Whitsunday Islands
- صخره های مرجانی بزرگ استرالیا

8- هوبارت و یا هُبارت (در انگلیسی: Hobart):

نام شهری بندری در استرالیا است که مرکز ایالت تاسمانی این کشور می باشد. هبارت در سال 1802 ساخته شده و در حال حاضر بیش از 202 هزار نفر جمعیت دارد.

9- پرت:

مرکز ایالت استرالیای غربی در کشور استرالیا است. جمعیت ۱,477,800 نفری پرت ، این شهر را به بزرگترین شهر غربی استرالیا تبدیل کرده است . همچنین این شهر چهارمین شهر بزرگ استرالیا نیز محسوب می شود . این شهر در سال 1829 توسط کاپیتان Stirling James کشف شد.

10- کنز (در انگلیسی: Cairns با تلفظ کَنز، کِنز و کینز):

نام یکی از شهرهای ایالت کوئینزلند در کشور استرالیاست. این شهر در شمال شرق این ایالت و در فاصله 1700 کیلومتری از مرکز آن بریزبین قرار دارد. کنز تا سیدنی بیش از 2500 کیلومتر فاصله زمینی دارد [1].. این شهر دارای آب و هوای استوایی است که بیشتر گرم و مرطوب می باشد. شهرت آن به دلیل نزدیکی به صخره‌های مرجانی بزرگ استرالیا است. کنز شهری بندری است که در کناره‌های دریای کورال و اقیانوس آرام قرار گرفته. جمعیت کنز بیش از 128 هزار نفر است که چهاردهمین شهر بزرگ استرالیا به حساب می آید. دانشگاه جیمز کوک در کنز قرار دارد.

دیدنیهای کنز:

- جزیره سبز
- جزیره فیتزروی
- ساحل ایس
- ساحل کلیفتون
- ساحل ماکانز
- صخره‌های بزرگ مرجانی استرالیا
- موزه کنز

11- گلد کوست (در انگلیسی: Gold Coast) :

به معنی ساحل طلایی یکی از شهرهای توریستی استرالیا در ایالت کوئینزلند است. این شهر در آخرین نقطه جنوب شرق این ایالت قرار گرفته و هم مرز با ایالت نیو ساوت ولز می باشد.

گلد کوست در کناره اقیانوس آرام بنا شده و به همین دلیل درازای آن در امتداد شمال به جنوب بسیار بیشتر از عرض آن می باشد. این شهر از شرق به اقیانوس آرام، از غرب به " رشته کوه‌های بزرگ جدا کننده"، از جنوب به ایالت نیو ساوت ولز و از شمال به بریزبین محدود می شود. گلد کوست آب و هوای نیمه استوایی دارد.

امروزه گلد کوست یکی از مناطق به سرعت در حال رشد استرالیا به حساب می آید. ناحیه گلد کوست در سال 2006 بیش از نیم میلیون نفر جمعیت داشته است که با این حساب دومین شهر بزرگ کوئینزلند و ششمین شهر بزرگ استرالیا به حساب می آید. گلد کوست به خاطر سلسله آسمانخراش‌های مرتفع که در کنار دریا قرار گرفته اند شهرت یافته است.

مناطق و شهرکها:

- سرفرز پارادایز Surfers Paradise
- نرنگ Nerang
- ساوت پورت South Port
- برلی Burleigh
- آلبرت Albert
- گی ون Gaven
- برد واتر Broad Water
- کولون گاتا

سواحل:

- سرفرز پارادایز Surfers Paradise یا بهشت موج سواران
- برد بیچ یا ساحل گسترده
- برلی بیچ Burleigh
- مین بیچ یا ساحل اصلی
- پالم بیچ یا ساحل نخل

پارکها:

- پارک ملی تمبورین
- پارک ملی اسپرینگ بروک
- پارک ملی لمینگتون
- پارک ملی برلی هد

شهربازی ها:

شامل پارکهای موضوعی:

- دریم وُرد
- سی وُرد
- مووی وُرد
- وت آند وایلد
- وایت واتر

منابع و ماخذ

<http://www.flagsaustralia.com.au>

<http://www.iliadint.com>

<http://www.immigration.au.gov>

<http://www.wikipedia.fa>

<http://www.wikipedia.org>

بومیان استرالیا ویکی‌پدیای انگلیسی
عصر رویاها وب‌گاه آفتاب
هنرهای بومیان استرالیا ویکی‌پدیای انگلیسی
درباره بومیان استرالیا روزنامه شرق
اداره آمار استرالیا، سال 2002
سایت اداره مهاجرت استرالیا